

Indholdsfortegnelse

Byretterne.....	1
Dansk Arbejdsgiverforening.....	2
Dansk Erhverv.....	4
Dansk Industri.....	8
Dansk Inkassobranche­forening.....	14
Dansk Kredit Råd.....	15
Datatilsynet.....	17
De Danske Bilimportører (nu Mobility Denmark).....	18
Den Danske Dommerforening.....	21
Domstolsstyrelsen.....	23
Finans Danmark.....	24
Finans & Leasing.....	33
Forbrugerombudsmanden.....	42
Forbrugerrådet Tænk.....	49
Færøernes Udenrigs- og erhvervsministerium.....	55
Grønlands departement for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling.....	56
Grønlands departement for Finans­er og Skatter.....	57
Kommunernes Landsforening (KL).....	58
Vestre Landsret.....	60
Østre Landsret.....	61

Justitsministeriet

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
adm.kbh@domstol.dk
J.nr. 25/21828

Den 8. september 2025

Ved mail af 13. august 2025 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over lovudkast om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbruger-kreditdirektiv).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke har bemærkninger til udkastet.

Der henvises til J.nr. 2025-08316.

Med venlig hilsen

Nikolaj Aarø Hansen

Fra: [Rina Raun Borg](#)
Til: [Tobias Peter Jessen](#); [fFormueretskontoret \(951s06\)](#)
Emne: Udenfor - Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbruger kreditdirektiv) - j. nr. 2023-10309
Dato: 31. august 2025 19:51:22
Vedhæftede filer: [image001.gif](#)
[image002.jpg](#)
[image003.jpg](#)
[image004.jpg](#)
[image005.jpg](#)

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.

Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

J. nr. 2023-10309 / Sagsnummer: 2025-08316.

Til Justitsministeriet

Vi takker for muligheden for at besvare jeres høring om overstående.

Dansk Arbejdsgiverforening har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Rina Raun Borg
Administrativ koordinator

Vester Voldgade 113
1552 København V
Direkte +45 33 38 92 97
Mobil +45 29 20 02 97
Mail rrb@da.dk
Web da.dk

Denne mail er tilsigtet en bestemt modtager og kan indeholde fortrolige oplysninger. Er du ikke den rette modtager, beder vi dig om at orientere os ved at besvare denne mail og derefter slette den. Det er ikke tilladt at beholde, kopiere, videresende eller bruge oplysninger fra denne mail, hvis du ikke er den rette modtager.

Fra: Justitsministeriet <jm@jm.dk>

Sendt: 13. august 2025 14:30

Emne: Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbruger kreditdirektiv) - j. nr. 2023-10309

Se venligst vedhæftede filer

Med venlig hilsen

Formueretskontoret

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Tlf.: 7226 8400

www.justitsministeriet.dk

Justitsministeriet, Formueretskontoret
Att.: Tobias Peter Jessen
sendt på mail til:
topj@jm.dk
formueretskontoret@jm.dk

Den 9. september 2025

Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv)

Dansk Erhverv har ved mail af 13. august 2025 modtaget ovenstående udkast til lovforslag i høring og jeg skal hermed fremsende Dansk Erhvervs bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Forbrugerkreditter tilbydes/formidles af en lang række danske detailbutikker i forbindelse med deres salg af varer og/eller tjenesteydelser og Dansk Erhverv er enig i, at det skal ske på sikre og gennemsikkelige vilkår og at det skal sikres, at der ikke gives lån og kreditter til forbrugere, der ikke kan betale pengene tilbage. Samtidig skal det dog sikres, at kravene til for eksempel kreditværdighedsvurderinger ikke bliver så omfattende og rigide, at det bliver for omkostningstungt at foretage kreditværdighedsvurderingen på små lån.

Det kan føre til, at disse lån slet ikke udbydes og at forbrugerne derfor får sværere ved at få finansieret købet af en vaskemaskine, et par briller eller en computer.

Dansk Erhverv noterer derfor med tilfredshed, at der i den nye ordlyd i bestemmelsen til kreditaf talelovens § 7 c lægges op til, at der i vurderingen af hvilke oplysninger, der skal indhentes og eventuelt dokumenteres, kan tages højde for kredittens art, løbetid, værdi og risici for forbrugeren. Dansk Erhverv læser dette således, at der alt andet lige vil blive stillet lidt lempeligere dokumentationskrav til mindre lån med lave månedlige ydelser end til større lån.

I forhold til ændringerne i markedsføringsloven opfordrer Dansk Erhverv til, at de tilsynsførende myndigheder udarbejder en vejledning til, hvordan virksomhederne kan overholde reglerne. Dette gælder ikke mindst det nye krav i lovens § 18, stk. 1 om brug af en advarsel til forbrugerne om, at det koster penge at låne penge.

Forud for lovens ikrafttræden bør der udarbejdes en vejledning, der giver eksempler på, hvordan og hvor i annonceringen, at advarslen kan gives og hvilke alternative udgaver af ordlyden, der vil kunne accepteres henholdsvis ikke accepteres.

Når det kommer til kompetencekravene til især kreditformidlere, bør der tages højde for, at kreditformidlerne ofte vil være ansatte i butikker og det bør derfor sikres, at kravene ikke reelt resulterer i, at det kræver en bankuddannelse for de butiksansatte, hvis butikken tilbyder finansiering af deres varer og/eller tjenester.

Endelig skal det bemærkes, at Dansk Erhverv finder det beklageligt, at der med bestemmelsen i kreditaftalelovens § 3, stk. 2 lægges op til, at konkurrenter på det samme marked bliver underlagt forskellige regler alene baseret på virksomhedens størrelse.

Specifikke bemærkninger

§ 1 – nr. 7 – Kreditaftaleloven § 3, stk. 2

Dansk Erhverv er fortalende for, at konkurrence sker på lige vilkår og det er derfor et skråplan, når en gruppe af virksomheder underlægges andre og skrappe regler end deres konkurrenter, som det gælder med indførelsen af den nye bestemmelse i kreditaftalelovens § 3, stk. 2.

Mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder vil kunne tilbyde deres kunder, at betalingen udskydes med op til 50 dage, når blot der ikke er en tredjepart involveret, mens de større virksomheder i visse situationer alene vil kunne tilbyde deres kunder at udskyde betalingen med op til 14. Dette skaber alt andet lige en unfair konkurrencesituation på et marked, hvor alle burde være underlagt de samme regler.

§ 1 – nr. 18 – Kreditaftalelovens § 7 c

Målsætningen med bestemmelsen i 7 c er at sikre, at der ikke udstedes lån eller kreditter til forbrugere, der ikke kan betale pengene tilbage igen. Denne målsætning bakker Dansk Erhverv helhjertet op om.

Samtidig noterer Dansk Erhverv med tilfredshed, at det af bestemmelsens stk. 3 fremgår at:
”Vurderingen af kreditværdigheden foretages på grundlag af relevante og korrekte oplysninger om forbrugerens indtægter og udgifter og andre finansielle og økonomiske omstændigheder, som er nødvendige og står i et rimeligt forhold til kredittens art, løbetid, værdi og risici for forbrugeren.”

Sammenholdt med ordlyden af stk. 4: *”De oplysninger, der indhentes efter stk. 3, kontrolleres på passende vis, hvor det er nødvendigt ved henvisning til uafhængigt verificerbar dokumentation.”*, lægger Dansk Erhverv til grund, at kreditgiver – som det også gælder efter de eksisterende regler – har et vist skøn i forhold til, hvornår og i hvilket omfang, der skal indhentes yderligere dokumentation i forhold til de oplysninger, der bliver indhentet.

I forbindelse med implementeringen af reglerne bør det sikres, at omkostningerne ved at foretage kreditværdighedsvurderinger ikke bliver så høje, at det reelt gør det umuligt at tilbyde mindre lån eller kreditter til forbrugere, der for eksempel har behov for at få finansieret købet af en ny vaske-maskine, et par nye briller eller en studerende, der har brug for en computer til sine studier.

Det fremgår ikke af bemærkningerne til bestemmelsen, om der er påtænkt en skærpelse af kravene til kreditværdighedsvurderingen med den nye ordlyd af bestemmelsen i § 7 c og Dansk Erhverv lægger derfor til grund, at der som udgangspunkt ikke er tale om en skærpelse af kravene til kreditværdighedsvurderingen.

§ 2 – nr. 3 – Markedsføringslovens § 11 c og 11 d

Dansk Erhverv er enige i, at markedsføringen af forbrugerkreditter og kreditaftaler skal ske på en rimelig, entydig og ikke vildledende måde. Markedsføringen, der ikke lever op til de kriterier vil – efter Dansk Erhvervs opfattelse – allerede være i strid med de generelle vildledningsforbud i markedsføringsloven §§ 5 og 6 og der vil derfor allerede i dag kunne gribes ind overfor annoncering, der ikke lever op til kriterierne.

Den foreslåede bestemmelse i § 11 d har følgende ordlyd:

”§ 11 d. Markedsføring af kreditprodukter til forbrugere må ikke:

- 1) Tilskynde forbrugere til at søge om kredit ved at antyde, at kredit vil forbedre disse forbrugeres finansielle situation.*
- 2) Oplyse, at udestående kreditaftaler eller registreret kredit i databaser har meget lidt eller ingen indflydelse på vurderingen af en kreditansøgning.*
- 3) Fejlagtigt antyde, at kredit fører til en stigning i de finansielle ressourcer, udgør en erstatning for opsparing eller kan øge en forbrugers levestandard.*
- 4) Fremhæve hvor nemt eller hurtigt der kan opnås kredit.«”*

I forhold til ordlyden i nr. 1 fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at *” Den foreslåede bestemmelse vil ikke være til hinder for, at en bank i forbindelse med en individuel rådgivning f.eks. rådgiver en kunde til at omlægge lån, hvorved kunden sparer penge.”*

Dansk Erhverv foreslår, at ordet ”bank” erstattes af ”kreditgiver”, da det bør være muligt for enhver kreditgiver i forbindelse med en individuel rådgivning af tilbyde kunderne omlægning eller nye lån, der vil sikre, at kunderne sparer penge.

§ 2 – nr. 4 – markedsføringslovens § 18, stk. 1

Med implementeringen af forbrugerkreditdirektivets artikel 8, stk. 1, i en ny bestemmelse i markedsføringslovens § 18, stk. 1, indføres der en pligt for alle, der markedsfører forbrugerkreditter, at oplyse om, det koster penge at låne penge.

Dansk Erhverv vil opfordre myndighederne til at udarbejde en vejledning, der rådgiver virksomhederne – hvad end det er kreditgivere eller kreditformidlere – i, hvordan denne advarsel kan gives, så den efter myndighedernes opfattelse lever op til lovens krav, herunder hvor i annonceringen, at myndighederne mener, at oplysningen skal gives.

Her kan henvises til for eksempel forbrugerombudsmandens vejledning om brug af konkurrencer og lignende ved indhentelse af forbrugernes samtykke, hvor Forbrugerombudsmanden ved brug af let forståelige eksempler har vist, hvordan lovpligtige oplysninger kan gives, så en virksomhed overholder reglerne.

Da det af den foreslåede bestemmelse fremgår, at virksomhederne skal anvende ordlyden ”*Advarsel! Det koster penge at låne penge*” eller lignende ordlyd, opfordrer Dansk Erhverv ligeledes til, at myndighederne kommer med eksempler på lignende ordlyd, der henholdsvis vil eller ikke vil kunne accepteres.

En sådan vejledning på dette område vil være af stor værdi for virksomhederne, når de skal sikre, at reglerne bliver overholdt.

§ 3 – nr. 10 – lov om forbrugslånsvirksomhed § 1 stk. 4

Dansk Erhverv skal her henvise til vores bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i kreditaftalelovens § 3, stk. 2

§ 3 – nr. 24 – Lov om forbrugslånsvirksomhed § 8 b

En del af den danske detailhandel tilbyder via samarbejdspartnere finansiering af de varer og/eller tjenesteydelser, som de sælger og dermed fungerer detailbutikkerne som kreditformidlere.

Under punkt 2.33.3 af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om kompetencekrav og at der kan findes inspiration i de kompetencekrav, der gælder for ansatte, der yder eller formidler boligkreditter.

Dansk Erhverv vil gerne understrege, at der er stor forskel på et boliglån og et lån til erhvervelse af for eksempel en vaskemaskine eller et par briller. Boliglån er typisk meget større og væsentlig mere komplekse og det synes derfor ikke hensigtsmæssigt, hvis der stilles samme uddannelseskrav til formidlere af ”almindelige” forbruger kreditter, som til formidlere af boligkreditter. Uddannelseskravene bør tilpasses de produkter, som de butiksansatte formidler.

Dansk Erhverv anerkender, at personalet i butikkerne naturligvis skal have kendskab til de produkter, som de formidler, men samtidig opfordrer Dansk Erhverv til, at kravene lægges på et realistisk niveau, hvor det at stå i butik og formidle forbruger kreditter ikke kommer til at kræve en bankuddannelse.

Som nævnt vil butikkerne i langt de fleste tilfælde samarbejde med en professionel kreditgiver, som forbrugerne vil kunne kontakte i forbindelse med eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Bo Dalsgaard

Fagchef for Forbrugeraftaler

Justitsministeriet - Formueretskontoret
Att.: Tobias Peter Jessen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv)

Dansk Industri og DI Bilbranchen takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til lovforslag, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2225/EU om forbrugerkredit.

Vi anerkender formålet med lovforslaget, herunder styrket forbrugerbeskyttelse og øget gennemsigtighed i kreditformidling. Vi har dog følgende bemærkninger og forslag til justeringer:

1. Afgrænsning af tilbagebetalingspligten ved fortrydelse og førtidig indfrielse

Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at gebyrer, provisioner og kommissioner **betalt af forbrugeren til kreditformidlere** skal tilbagebetales ved udøvelse af fortrydelsesretten og ved førtidig indfrielse af kreditten, medmindre der er ydet en faktisk tjenesteydelse på forbrugers udtrykkelige anmodning

'Samlede omkostninger' (s. 249)

Det følger af forslaget, at fortolkningen af 'samlede omkostninger', nu skal fortolkes i overensstemmelse med Lexitordommen af 11. september 2019 C-383/18, hvorefter også provisioner og gebyrer, som låntager har aftalt med kreditformidler, og som ikke direkte er relaterbare til lånets videre behandling efter konkret indfrielse, og som ikke tidligere var omfattet af tilbagebetalingskravet, efter implementeringen af *DIREKTIV (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 om forbrugerkredit-aftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF* vil være omfattet af begrebet 'samlede omkostninger' og med det resultat, at dette skal betales forholdsmæssigt tilbage til låntager ved førtidig indfrielse af lånet.

Ved kortvarig eller kortere varig finansiering til forbrugeres køb af generelle varer, er lånene som udgangspunkt ubehæftet og uden anden sikkerhed, og med det resultat, at der ikke er krav om indfrielse ved evt. videresalg af den indkøbte vare. En meget stor andel af disse vurderes til at være lån, der ikke overstiger 50.000 kr. og med en løbetid på 12-36 måneder.

Lån til bilkøb af nye og nyere brugte biler i Danmark er - i modsætning til ovenstående - større lån med en løbetid på forventeligt mellem 7-9 år. Disse lån er bundet direkte op på den pågældende bil og kan ikke overdrages til at indgå i betalingen af en ny bil. Lånene er ofte desuden behæftet med en tinglys hæftelse. Disse lån skal således indfries, når bilen sælges videre.

Den gennemsnitlige ejerperiode for en privatbil i Danmark er omkring 4-5 år. Når ejeren af bilen udskifter den, skal lånet således indfries og ejeren/låntager er herefter berettiget til forholdsmæssig tilbagebetaling fra kreditgiveren af det gebyr, der er betalt til kreditformidleren for at yde kreditformidlingen ved indførslen af direktivet i dansk lov.

Som systemet er indrettet i dag, vil denne ændring pålægge et økonomisk tab på kreditgiver, som ikke er indregnet i den eksisterende business case, og derfor ikke indgår i aftaleforholdet mellem kreditgiver og kreditformidler. Derfor må det forventes, at der vil ske en omlægning af lånemarkedet mellem kreditgivere og kreditformidleren, og med det forventede resultat, at kreditgiveren vælter det forventede tab over på kreditformidleren.

Da forholdet mellem kreditgiver og kreditformidler i denne forbindelse styres af parterne – under hensyntagen til de gældende regler på området (som ikke yderligere belyses her) – ligger der en naturlig forventning om, at dette vil føre til en omlægning af det eksisterende interpartes forhold, der potentielt vil skabe et større tab for kreditformidlerne/bilforhandlerne i form af manglende up-front provision, som forventeligt successivt og ad åre vil blive gradvist forbedret uden dog at nå op til niveauet, der er i dag.

Alternativt og for at minimere det økonomiske vakuum, der forventeligt vil opstå for kreditformidleren/forhandleren, kan det forventes, at kreditformidleren/forhandleren vil videresælge den fordring, der evt. vil opstå på baggrund af omlægningen af markedet, hvorved kreditformidleren kan imødesee endnu et tab.

Uanset vil denne ændring forventeligt medføre et betragteligt tab for kreditformidleren/forhandleren, som alt andet lige vil kunne forventes overført til forbrugeren, der i sidste ende skal betale. Resultatet af dette er, at det bliver dyrere for forbrugeren.

Vi støtter som udgangspunkt den oplyste afgrænsning, men ønsker at præcisere, at:

- **Provisioner betalt af kreditgiver til forhandler eller kreditformidler** som led i en kommerciel samarbejdsaftale **ikke bør være omfattet af tilbagebetalingspligten**, hverken ved fortrydelse eller førtidig indfrielse.
- Det bør fremgå tydeligere af lovbemærkningerne, at sådanne provisioner **ikke anses som omkostninger pålagt forbrugeren**, og derfor ikke skal indgå i beregningen af nedsættelse af de samlede omkostninger ved førtidig indfrielse.

2. Risiko for uklarhed og retstvister

Manglende præcisering af ovenstående kan medføre:

- **Uklarhed i praksis** for bilforhandlere og andre kreditformidlere, der modtager provision fra kreditgivere.
- **Retstvister** om tilbagebetaling af beløb, som forbrugeren ikke har betalt, men som indgår i ÅOP-beregningen.
- **Administrative byrder** ved dokumentation og afgrænsning af ydelser, der er leveret på forbrugers udtrykkelige anmodning.

Vi anbefaler derfor, at lovforslaget suppleres med en **klar definition af "omkostninger pålagt forbrugeren"**, og at det præciseres, at **interne provisioner mellem erhvervsdrivende ikke omfattes af tilbagebetalingsreglerne**.

3. Branchens særlige forhold

DI Bilbranchen repræsenterer over 650 bilforhandlere og værksteder, hvor kreditformidling ofte sker som led i salg af biler. Her er provision fra kreditgiver til forhandler en almindelig praksis, som:

- **Ikke belaster forbrugeren direkte**
- **Er afgørende for forhandlerens forretningsmodel**
- **Skaber incitament til at tilbyde konkurrencedygtige finansieringsløsninger**

Vi opfordrer til, at lovgivningen **ikke utilsigtet underminerer denne model**, som i praksis bidrager til gennemsigtighed og tilgængelighed af finansiering for forbrugere.

4. Udvidet regulering af leasing- og finansieringsaftaler (side 75, 338)

Det er positivt, at der skabes klarhed om, at leasingaftaler med forkøbsret eller købspligt nu utvetydigt omfattes, men det er afgørende, at dette ikke fører til unødvendig administrativ byrde for leasingudbydere og forhandlere. Brancheerfaringerne tilsiger, at kreditvurderingskrav og oplysningspligter skal tilpasses bilbranchens set-up, hvor der ofte er hurtige beslutninger og finansieringstilbud tæt på salgstidspunktet. Vi opfordrer derfor til, at myndighederne i bekendtgørelsesudarbejdelsen sikrer branchespecifik vejledning for bilbranchen.

5. Præcisering af undtagelse for accessoriske kreditformidlere (fx bilforhandlere, side 90, 430-432)

DI støtter, at mikro- og små/mellemstore bilforhandlere, der kun accessorisk formidler kredit, kan undtages fra registreringspligt. Vi opfordrer til, at undtagelsen fortolkes bredt – således at almindelige bilforhandlers praksis med henvisning til tredjeparts finansiering (fx bank/forsikringspartnere) ikke bliver omfattet af unødigt bureaukrati. Samtidig ønskes det præciseret, at oplysnings- og kompetencekrav ikke bør overstige et proportionalt niveau for mindre forhandlere.

6. Oplysnings- og dokumentationskrav, standardformularer (side 42, 140, 345)

Branchen anerkender vigtigheden af gennemsigtighed over for forbrugeren, men der bør være særskilte standardformularer/værktøjer målrettet bilsalg og leasing – især for online-platforme og i forhandlerleddet. Reglerne bør sikre, at udlevering/elektronisk videregivelse af standardformularer (bilag 2), kan integreres fleksibelt i digital salgsløsning og ikke kræver fysisk tilstedeværelse eller papirundergang, medmindre dette konkret ønskes af kunden.

7. Konkurrence og finansiell inklusion

Der bør fortsat sikres plads for konkurrerende, forbrugerfokuserede kredit- og finansieringsprodukter – herunder "køb-nu-betal-senere" for store forbrugsgoder som biler. For stram praksis på undtagelser for rentefri henstand og korte finansieringsperioder (side 91, 426) kan gøre det sværere for forbrugere med et legitimt kreditbehov at opnå bilfinansiering på i øvrigt rimelige vilkår.

8. Markedsføringsregler og advarselspligt (side 419, 143-144)

DI noterer kravet om tydelig advarselspligt og nye begrænsninger på brug af salgsfremmende formuleringer ("hurtig/nem kredit"). Det bør præciseres, at reklamer for mærke/leasingkampagner m.v., hvor et konkret kredit-/leasingtilbud indgår i god tro og i overensstemmelse med kreditvurderingskrav, ikke rammes urimeligt af standardadvarslen m.v. Der bør udarbejdes sektorrelateret vejledning, så f.eks. mærke/forhandlerkampagner kan markedsføres uden forøget retsusikkerhed.

9. Kompetencekrav for salgspersonale (side 274, 451)

DI Bilbranchen hilser en yderligere professionalisering af bilbranchen velkommen. Der bør dog tages nøje hensyn til proportionalitet og forholdsmæssighed i fastsættelsen af kompetencekrav for medarbejdere, så kravene ikke bliver så omkostningstunge eller tidskrævende, at det vanskeliggør bemanningen i salgsleddet. Dette gælder i særdeleshed for butikker/forhandlere, hvor kreditformidling reelt kun er accessorisk til det primære salg af biler og andre varer.

DI Bilbranchen stiller sig gerne til rådighed for erhvervsministeren til dialog om tilpasning af de faktiske kompetencekrav for at sikre, at disse ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå passende viden i branchen generelt. I den forbindelse opfordres erhvervsministeren til at lade sig inspirere af de allerede fastsatte krav til forsikringsformidlere.

10. Henstand, refinansiering og tilbageholdenhed i inddrivelse (side 275-279, 402-404)

Det er væsentligt, at kravene om fleksibilitet/"rimelig henstand" i forbindelse med misligholdelse af kredit eller leasing tager højde for reel tabsrisiko og administrative omkostninger, så mindre udbydere ikke pålægges byrdefulde hensyn, der ikke står i rimeligt forhold til kreditgivers forretningsmodel.

11. Overgangsordninger, proportional håndhævelse (side 491)

Det anbefales, at der i overgangsperioden og i den første implementeringsfase lægges op til en proportional og vejledende håndhævelse fra myndighedernes side, så ikke mindst mindre og mellemstore automotiverhverv ikke utilsigtet får utilsigtede rets- eller likviditetsmæssige udfordringer ved ikrafttrædelsen.

Afrunding

Samlet vurderer DI, at en velafbalanceret gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv vil sikre både høj forbrugerbeskyttelse og fortsat effektiv adgang til bilfinansiering, så længe proportionalitet, branchespecifikation og digitalt tilpassede løsninger tilgodeses i den videre udmøntning af regler og vejledninger. Det bør sikres, at administrative processer og rådgivningskrav ikke hæmmer den legitime forhandlervirksomhed og forbrugerens adgang til at anskaffe sig bil på rimelige vilkår.

Dansk Industri står gerne til rådighed for dialog om udmøntning og praktisk vejledning samt sparring omkring evt. branchespecifikke udfordringer.

Afslutning

DI og DI Bilbranchen ser frem til at bidrage konstruktivt til den videre proces og står til rådighed for dialog om branchens praktiske erfaringer og behov.

Med venlig hilsen

DI & DI Bilbranchen

Kristina Weile, Chefkonsulent

Justitsministeriet

Att.: Tobias Peter Jessen og Formueretskontoret

topj@jm.dk, formueretskontoret@jm.dk

10. september 2025

Høringssvar fra Dansk Inkassobranche (DIB) vedr. Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv)

Generelle bemærkninger

Lovforslaget vedrører implementeringen af det reviderede forbrugerkreditdirektiv, og er det seneste af flere lovforslag, der bl.a. sætter fokus på kreditværdighedsvurdering.

Helt overordnet er hensigten med at kreditværdighedsvurdere at sikre, at der ikke ydes kredit til personer, der i forvejen er overgældssatte.

Derfor anmoder vi om at Justitsministeriet henleder opmærksomheden på den uforenelighed, der er mellem de generelt strengere krav til kreditværdighedsvurdering og eksisterende lovgivning, der fastholder reglerne omkring registrering i RKI, ved Experians skyldnerregister og Debitor Registret, ved Dun & Bradstreet, som for nuværende er begrænset til alene at gælde 5 år.

Formålet med debitorregistrene bør være at beskytte forbruger mod overgældssætning, men også samtidig give kreditgiver mulighed for at sortere flere potentielle dårlige betalere fra ved deres kreditgivning. De nuværende regler på området muliggør yderligere gældsætning efter 5 år – på trods af, at den hidtidige gæld fortsat ikke er betalt.

På vegne af Dansk Inkassobranche

Claus Spedtsberg

Formand, Dansk Inkassobranche

Formand, FENCA

Dansk Kredit Råd

Justitsministeriet
Slotholmsgade 19
1216 København K

10. september 2025

Att: Specialkonsulent Tobias Peter Jessen på topj@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbruger kreditdirektiv).

Dansk Kredit Råd, herefter DKR har modtaget ovennævnte lovforslag i høring med høringsfrist 10. september 2025.

DKR har deltaget i alle præliminære møder i "Arbejdsgruppen" i Justitsministeriet, som har fulgt tilblivelsen og implementeringen af det reviderede Forbruger kreditdirektiv.

DKR billiger arbejdet i Arbejdsgruppen og har herunder gjort vore synspunkter gældende for den kommende lovgivning.

Generelt hilser DKR ny lovgivning som præciserer de kommercielle og legale rammevilkår for branchen velkommen.

Især ændringer og modificeringer af Kreditaftaleloven påkalder vore medlemmers interesser.

Til de nu udsendte ændringer og tilføjelser til ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love, skal DKR særligt bemærke følgende:

- DKR har for nyligt afgivet høringssvar for det udsendte udkast til vedledning af kreditværdighedsvurdering i henhold til § 7 c. Udsendt af Finanstilsynet for Forbrugerombudsmanden.
Der henvises til dette høringssvar og især indskræpes, at en daglig opdatering af data i eSKAT, vil have en saglig indflydelse på et korrekt og retvisende af en låneansøgers kreditværdighed.
- De forslåede ændringer i relation til retsinstituttet "buy no pay later" og den stipulerede frist for udtagelse af Kreditaftaleloven støtter DKR i sin helhed.
- De øvrige udtagelser for kreditaftalers regulering af Kreditaftaler støttes tillige af DKR.
- Der henvises til lovforslagets side 283. Ministeriet finder ikke, at yderligere regulering af den uafhængige gældsrådgivning er aktuel og der kommer fortsat ingen krav til titlen gældsrådgiver.

Det er DKR's opfattelse at området for frivillig gældsrådgivning bør reguleres i videre omfang, eventuelt med en autorisationsordning, hvorunder uddannelseskrav bør iagttages. Se eksempelvis Rambølls rapport fra september 2011 til Socialministeriet, med kortlægning af den frivillige gældsrådgivning. DKR indgår meget gerne i drøftelse om regulering af området.

DKR har noteret, at de enkelte ressort ministerier og myndigheder forventes at udarbejde uddybende detailregulering i medfør af de vedtagne lovændringer. DKR deltager gerne i drøftelser og høring herom.

København,

For Dansk Kredit Råd

Mikkel Winston, formand

(kræver ikke underskrift)

Stefan Schwärter, advokat

(kræver ikke underskrift)

Justitsministeriet, Departementet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

9. september 2025

J.nr. 2025-11-0374
Dok.nr. 772573
Sagsbehandler
Rasha Eleish

Sendt til: topj@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Høring over udkast til forslag til om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv)

Ved brev af har Justitsministeriet anmodet Datatilsynet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv)

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

Det fremsendte giver umiddelbart ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Datatilsynet forudsætter, at databeskyttelsesforordningen og databeskyttelseslovens bestemmelser vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser.

Med venlig hilsen

Rasha Eleish

Høringssvar fra Mobility Denmark

Vedrørende: Udkast til lovforslag om ændring af kreditaftaleloven, markedsføringsloven m.fl. – implementering af det reviderede forbrugerkreditdirektiv.

Mobility Denmark (tidligere De Danske Bilimportører) takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til lovforslag, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2225/EU om forbrugerkredit.

Vi repræsenterer de danske bilimportører og finansieringsselskaber og ønsker med dette høringssvar at fremhæve de forhold, som særligt har betydning for finansieringen af biler.

Førtidig indfrielse og tilbagebetaling af etableringsomkostninger

Vi anerkender hensigten om at styrke forbrugerbeskyttelsen ved at give ret til forholdsmæssig tilbagebetaling af samlede omkostninger ved førtidig indfrielse. Dog vil den foreslåede udvidelse af tilbagebetalingspligten til også at omfatte etableringsomkostninger og provisioner få meget væsentlige konsekvenser for bilfinansieringsmarkedet.

Bilfinansiering adskiller sig fra andre forbrugslån: Hvor forbrugslån til fx elektronik eller hvidevarer typisk har lavere hovedstol og kort løbetid (12-36 måneder), er lån til køb af biler væsentligt større og har en gennemsnitlig løbetid på 7-10 år. Da danske forbrugere typisk udskifter bil hvert 4.-5. år, vil hovedparten af disse lån blive indfriet før tid.

Etableringsomkostninger dækker reelle udgifter: De etableringsomkostninger og provisioner, der betales ved optagelse af et billån, afspejler faktiske omkostninger til kreditvurdering, administration, registrering og tinglysning. Disse udgifter afholdes ved lånets oprettelse, uanset om lånet løber hele perioden eller indfries tidligere.

Risiko for højere priser og mindre konkurrence: Hvis kreditgiver pålægges forholdsmæssigt at tilbagebetale etableringsomkostninger ved enhver førtidig indfrielse, vil det betyde et strukturelt tab for finansieringsselskaberne. Konsekvensen kan blive højere renter, færre attraktive produkter og i sidste ende mindre konkurrence på markedet for billån.

Vi anbefaler derfor, at lovgivningen justeres, så **tilbagebetalingspligten ikke omfatter etableringsomkostninger, der dækker interne provisioner mellem erhvervsdrivende for at oprette lånet.**

Markedsføring af billån – krav om advarsler og forbud mod ”hurtig/nem” budskaber

Vi noterer os, at udkastet foreslår:

Et forbud mod at fremhæve, hvor hurtigt eller nemt et lån kan optages samt et krav om obligatorisk advarselsbudskab: Advarsel! Det koster penge at låne penge.

Vi ønsker at påpege, at bilfinansiering adskiller sig væsentligt fra de kortfristede forbrugslån, som reglerne først og fremmest sigter på:

Forbrugere har i mange år haft mulighed for at optage billige billån direkte hos bilforhandleren. Omkostningerne kan holdes nede, fordi bilforhandleren foretager kreditvurderingen og dermed erstatter en bankrådgivers arbejde. Samtidig er der ikke behov for at opretholde fysiske bankfilialer, når finansieringen kan ske i bilhuset. Dette har skabt en effektiv og konkurrencedygtig model, hvor de sparede omkostninger kommer forbrugeren til gode gennem lavere renter. Når lovforslaget sidestiller billån med kortfristede forbrugslån, risikerer man at undergrave en velfungerende forretningsmodel og dermed forringe konkurrencen til skade for danske bilkøbere.

Vi anbefaler derfor, at kravene til markedsføring differentieres, så information om lånets faktiske pris (ÅOP, renter, samlede omkostninger) fortsat fremhæves, men at bilfinansiering ikke underlægges samme restriktioner som hurtige forbrugslån uden sikkerhed.

Branchens særlige forhold

- Lån til bilkøb er typisk større, langfristede og sikret med pant i bilen, hvilket reducerer kreditrisikoen.
- Kreditvurderingen udføres i praksis af bilforhandleren i samarbejde med finansieringsselskabet, hvilket gør processen hurtig og effektiv uden at gå på kompromis med ansvarlig långivning.
- Den foreslåede lovgivning tager ikke tilstrækkeligt hensyn til denne forskel, men indfører generelle regler designet til helt andre typer forbrugskreditter.
- Resultatet kan blive et mere uensartet og dyrere finansieringsmarked, hvor konkurrencen svækkes, og danske forbrugere mister adgangen til billige, fleksible og trygge finansieringsløsninger hos bilforhandleren.

Udvidet regulering af leasing- og finansieringsaftaler

Vi hilser det velkomment, at lovudkastet skaber klarhed om, at leasingaftaler med forkøbsret eller købspligt nu utvetydigt omfattes. Samtidig er det afgørende, at implementeringen ikke medfører unødvendig administrativ byrde for leasingudbydere, finansieringsselskaber og forhandlerledet.

I bilbranchen træffes finansieringsbeslutninger ofte tæt på salgstidspunktet. Det er derfor vigtigt, at kreditvurderingskrav og oplysningspligter tilpasses bilbranchens set-up, hvor hurtige og digitale processer er nødvendige. Vi opfordrer til, at myndighederne i forbindelse med bekendtgørelsesudarbejdelsen udarbejder klar branchespecifik vejledning, så reglerne kan implementeres smidigt og uden at hæmme effektiviteten i bilsalget.

Oplysnings- og dokumentationskrav, standardformularer

Mobility Denmark anerkender vigtigheden af gennemsigtighed for forbrugeren. Samtidig er det væsentligt, at reglerne er praktisk anvendelige i bilbranchen, hvor både importører og forhandlere i stigende grad anvender digitale løsninger.

- Der bør udarbejdes særskilte standardformularer og værktøjer målrettet bilsalg og leasing, så informationen gives på en overskuelig måde.
- Digitale løsninger skal kunne bruges fuldt ud, så udlevering eller fremsendelse af standardformularer kan ske elektronisk uden krav om fysisk tilstedeværelse eller papirbaseret materiale – medmindre forbrugeren udtrykkeligt ønsker dette.
- Overimplementering af dokumentationskrav vil kunne skabe betydelige administrative byrder for både finansieringsselskaber og bilforhandlere og risikerer at forlænge og komplicere en proces, der i dag fungerer smidigt i forbindelse med bilkøb.

Afsluttende bemærkning

Mobility Denmark støtter målet om en ansvarlig og gennemsigtig forbrugercreditregulering. Vi opfordrer til, at implementeringen af direktivet sker på en måde, der tager højde for bilfinansieringsmarkedets særlige karakteristika, og som samtidig sikrer, at danske forbrugere fortsat kan finansiere deres bilkøb på konkurrencedygtige vilkår.

Fra: [Tobias Peter Jessen](#)
Til: [Aske Lund Pedersen](#)
Emne: VS: Høringssvar - sagsnr. 2025-08316
Dato: 11. september 2025 10:04:48
Vedhæftede filer: [image001.gif](#)

Med venlig hilsen

Tobias Peter Jessen
Specialkonsulent

Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: +45 24 49 36 53
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk

Fra: Anders Raagaard <AndersRaagaard@VestreLandsret.dk>
Sendt: 11. september 2025 09:51
Til: Tobias Peter Jessen <topj@jm.dk>; fFormueretskontoret (951s06) <Formueretskontoret@jm.dk>
Cc: Mette Lyster Knudsen <MetteLysterKnudsen@OestreLandsret.dk>; Jura og Forretning <jur@domstolsstyrelsen.dk>
Emne: Høringssvar - sagsnr. 2025-08316

Til Justitsministeriet

Ved mail af 13. august 2025 har Justitsministeriet hørt Dommerforeningen over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

Udkastet har været drøftet i Dommerforeningens bestyrelse og giver ikke foreningen anledning til bemærkninger.

Der henvises til ministeriets sagsnr. 2025-08316.

På vegne af

Mette Lyster Knudsen
Landsdommer/Formand for Den Danske Dommerforening

Med venlig hilsen

Anders Raagaard
Landsdommer

Vestre Landsret

Asmildklostervej 21

8800 Viborg.

Tlf.: + 45 99 68 80 00

www.VestreLandsret.dk

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

18. september 2025

Dok. nr.: 25/23377-11

Sendt via mail til formueretskontoret@jm.dk og topi@jm.dk

Sagsbehandler:
Mette Lilje
Mail.:
MELI@domstolsstyrelsen.dk

Domstolsstyrelsens høringssvar

Justitsministeriet har ved mail af 13. august 2025 anmodet Domstolsstyrelsen om bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) (Justitsministeriets sagsnr. 2025-08316).

Udkastet giver ikke Domstolsstyrelsen anledning til bemærkninger henset til det af Erhvervsministeriet oplyste sagsestimat, hvorefter der ikke kan forventes en øget sagstilgang til domstolene som følge af lovudkastet.

Med venlig hilsen

Mette Lilje

Justitsministeriet

Att.: Tobias Peter Jessen

Sendt pr. mail til topi@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

**FINANS
DANMARK**

Finans Danmarks høringssvar – gennemførelse af revideret forbrugerkreditdirektiv

Lovforslagets § 1 – ændringer i lov om kreditaftaler

Generelle bemærkninger

Finans Danmark skal indledningsvist takke for muligheden for at kommentere på lovudkastet samt muligheden for at deltage i ministeriets følgegruppe i relation til implementeringen af forbrugerkreditdirektivet.

Lovforslaget implementerer forbrugerkreditdirektivet, som gælder for kreditaftaler med forbrugere, som ikke er sikret ved pant i fast ejendom. Flere bestemmelser i kreditaftaleloven gælder dog både for forbrugerkreditaftaler og for boligkreditaftaler, hvilket også er tilfældet efter implementeringen af det nye forbrugerkreditdirektiv. Boligkreditaftaler er imidlertid reguleret særskilt i boligkreditdirektivet, ligesom man i Danmark har yderligere krav til kreditværdighedsvurderinger for boliglån med blandt andet særlige krav til anvendelse af fast rente med afdrag, særlige krav på risikable lån, vækstvejledningen mv. Der er derfor tale om overimplementering af forbrugerkreditdirektivets regler, som der ikke er grund til at fortsætte med, da der er taget særskilt stilling til reguleringen af boliglån både i EU og i Danmark.

Forbrugeren får med direktivet – og lovforslaget – ret til at vælge at modtage oplysninger eller beskeder fra kreditgiver på papir eller et varigt medium, som forbrugeren vælger. Vi bemærker i den forbindelse, at digital kommunikation er standard i de nordiske markeder, og papirbaseret kommunikation sjældent efterspørges. Institutterne har ofte udviklet en digital løsning til kommunikation med deres kunder. Det er efter vores opfattelse afgørende, at den nye ret rummes inden for de muligheder, som institutterne i forvejen anvender.

Lovforslaget indeholder en række bestemmelser, som i dag er reguleret af bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder. Det drejer sig bl.a. om § 4 c, § 7 f og § 14. Vi finder behov for en klar afgrænsning af, hvornår kreditaftaleloven finder anvendelse, og hvornår god skik bekendtgørelsen finder anvendelse.

Høringssvar

10. september 2025

Dok: FIDA-300870041-548-v1

Kontakt [Owner]

Nedenfor følger vores bemærkninger til en række specifikke bestemmelser og de tilhørende bemærkninger.

Bemærkninger til specifikke bestemmelser

Lovforslagets § 1, nr. 5 (KAL § 3, stk. 2 nr. 6)

Det fremgår af bemærkningerne til nr. 5 (side 329), at kreditaftaler i form af overtræk er omfattet af lov om forbrugslånsvirksomheder, hvilket medfører at kreditgiver skal efterleve reglerne i § 11 a, om ÅOP-loft og § 11 b, om omkostningsloft. Efter § 11 b, må en kreditgiver ikke opkræve omkostninger, der udgør mere end 100 pct. af "det samlede kreditbeløb". Definitionen på et overtræk i kreditaftaleloven § 4, stk. 1, nr. 5, er "et stiltiende accepteret overtræk..." Definitionen forudsætter således, at der ikke er indgået en aftale om en konkret hovedstol (og dermed heller ikke "et samlet kreditbeløb")

Lovgiver opfordres til at angive, hvordan kreditgiver skal beregne et omkostningsloft efter lov om forbrugslånsvirksomhed § 11 b, når der ikke er forekommer et samlet kreditbeløb.

Lovforslagets § 1, nr. 15 (KAL § 4 b)

På lovforslagets side 343 henvises der i 4. afsnit til "§ 4 a stk. 1". Vi mener rettelig, at der bør henvises til § 4 b stk. 1.

Lovforslagets § 1 nr. 16 (KAL § 7a)

Oplysningerne efter § 7 a vil ofte gives i forbindelse med, at kunden får tilsendt en kreditaftale, der indeholder de nævnte oplysninger, og det er derefter op til kunden at beslutte, hvornår vedkommende underskriver kreditaftalen.

Hvis kunden har en frist på f.eks. 14 dage til at underskrive kreditaftalen men vælger at underskrive samme dag som modtagelsen af dokumentet, går vi ud fra, at denne situation ikke er omfattet af bestemmelsen. Kreditgiver har således ikke indflydelse på, hvornår kunden underskriver kreditaftalen, og der gives jo allerede oplysning om fortrydelsesretten i dokumentet.

Der er endvidere skærpede forpligtelser på vej i forbruger aftaleloven, som handler om at gøre det lettere for forbrugeren at fortryde en aftale. Disse regler træder i kraft den 19. juni 2026 og betyder blandt andet, at den erhvervsdrivende, for aftaler om fjernsalg, der indgås ved hjælp af en onlinegrænseflade, skal sikre, at forbrugeren kan fortryde aftalen ved hjælp af en fortrydelsesfunktion, der har en fremtrædende plads på onlinegrænsefladen og er let tilgængelig for forbrugeren. Efter vores opfattelse vil forbrugeren med de nye regler om fortrydelse i forbruger aftaleloven være tilstrækkelig informeret om muligheden for at fortryde.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Det følger af stk. 3, at de i stk. 1 nævne oplysninger skal gives på papir eller et varigt medium, som forbrugeren vælger. Forbrugeren ret er begrænset til medier, der er almindelig anvendt. En kreditgiver vil typisk kommunikere og give oplysninger til en forbruger via en platform, som kreditgiveren har udviklet, f.eks. en netbank. Herudover vil en kreditgiver have indgået en samarbejdsaftale med en udbyder af en digital postkasse, hvor kunden kan modtage post fra kreditgiver, f.eks. e-Boks. Det forekommer disproportionalt at kræve, at en kreditgiver skal indgå yderligere samarbejdsaftaler med tredjeparter, for at kunne leve op til denne forpligtelse, blot fordi enkelte kunder efterspørger en bestemt kanal. Vi lægger på den baggrund til grund, at kreditgiver lever op til bestemmelsen ved at tilbyde de medier, som kreditgiver anvender.

Forbrugeren kan også vælge at modtage oplysningerne på e-mail (som anses for et varigt medium). Denne valgmulighed vil dog indebære en række risici for forbrugeren. Først og fremmest er e-mails generelt ikke krypteret tilstrækkeligt til at sikre fortrolighed i forhold til § 117 i lov om finansiel virksomhed eller databeskyttelsesforordningen.

Det betyder, at forbrugernes kreditoplysninger risikerer at blive opsnappet, hvilket kriminelle potentielt kan udnytte enten direkte overfor kreditgiveren eller til at udøve svindel overfor forbrugeren (f.eks. ved mere overbevisende at udgive sig for forbrugeren pengeinstitut). Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, hvis kreditgiveren skal foretage en sikkerhedsteknisk vurdering af forbrugeren konkrete e-mail, udbyder eller yde forbrugeren nærmere rådgivning om risikoen ved at anvende e-mail. På den baggrund foreslår vi, at det ikke skal være pligtmæssigt at tilbyde information via e-mail og lignende usikre kanaler.

Tilsvarende gælder i relation til lovforslagets § 1, nr. 20 (KAL § 8, stk. 2, nr. 17).

Lovforslagets § 1, nr. 17 (KAL § 7 b)

Af § 7b, stk. 1, følger, at de i § 7a, stk. 1 og 2, nævnte oplysninger "uanset § 7 a, stk. 3, 1. pkt." gives på papir eller varigt medium ved hjælp af bilag 3, ligesom der i § 7b, stk. 2, anføres "uanset § 7 a, stk. 4". Vi er usikre på, om disse udsagn har en selvstændig relevans, idet det klart fremgår af § 7 b, stk. 1, at oplysningerne skal gives ved brug af bilag 3.

Lovforslagets § 1, nr. 18 (KAL § 7 c)

Finans Danmark støtter den valgte direktivnære implementering i relation til kreditværdighedsvurderinger og noterer sig en mere eksplicit angivelse af det skøn, som kreditgivere er underlagt.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Af § 7 c, stk. 8, følger, at kreditgiver ikke efterfølgende kan "annullere eller ændre kreditaftalen til skade for forbrugeren", jf. direktivets artikel 18, stk. 7. "Annullere" er ikke et juridisk begreb i dansk ret, og vi opfordrer til i stedet at anvende f.eks. opsigelse eller ophævelse. Alternativt skal det fremgå af bemærkningerne, hvad der menes med begrebet. Vi bemærker, at begrebet også anvendes i den foreslåede § 8 b, stk. 5, og § 10, stk. 6, hvor der også er behov for en præcisering.

Vi finder det desuden afgørende at få afklaret, om stk. 8, er til hinder for at ændre/opsige en kreditaftale, som er fejlbehæftet f.eks. pga. en regnefejl, inden kreditten er effektueret, og hvor en korrekt kreditværdighedsvurdering viser, at indgåelse af aftalen åbenlyst vil være til skade for forbrugeren.

I forhold til § 7 c, stk. 9, og i relation til "automatisk behandling", bør det præciseres, at bestemmelsen ikke kun omfatter fuldt automatiske processer, men også omfatter tilfælde, hvor der er både foretaget automatisk behandling og menneskelig kontrol.

Det følger af stk. 11, at kreditgiver i tilfælde af afslag skal henvise til "let tilgængelige gældsrådgivningstjenester". Af bemærkningerne følger, at kreditgivere spiller en rolle med hensyn til at forebygge overdreven gældsætninger. Det er imidlertid ikke helt klart, hvornår det er relevant at henvise forbrugeren til en gældsrådgivningstjeneste, herunder om det er i alle tilfælde af afslag. Desuden finder vi ikke, at det er helt klart, hvad der forstås ved "let tilgængelig". Dette kan med fordel uddybes i de specielle bemærkninger, herunder at der kan henvises til den opgørelse, som medlemsstaterne skal afrapportere om til Kommissionen i forhold til lettilgængelige gældsrådgivningstjenester (s. 285, 2. afsnit).

Afslutningsvist opfordrer vi Justitsministeriet til at initiere et samarbejde med Skatteministeriet i forhold til en ændring af lovgrundlaget bag eSkatData, så indberetningsfrekvenserne ændres til daglige opdateringer. Det vil bevirke en væsentlig forbedring af grundlaget for kreditgivers arbejde med kreditværdighedsvurderingen.

Lovforslagets § 1, nr. 21 (KAL § 8 b)

Efter stk. 3, skal kreditgiver "videresende" til let tilgængelige gældsrådgivningstjenester ved regelmæssigt overtræk. Bestemmelsen har ophæng i artikel 25, stk. 2. I den engelske udgave af direktivet anvendes "refer" (henvise) i artikel 18, stk. 9, som også er anført i den foreslåede § 7 c, stk. 11, og "redirect" (videresende) i artikel 25, stk. 2. I den tyske udgave bruges "Verweisen" i begge bestemmelser. Det samme gør sig gældende i den svenske udgave, hvor "hänvisa" bruges i begge

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

bestemmelser. Det bør tydeliggøres, om der er tiltænkt en forskel med de to forskellige begreber.

Bestemmelsen fastlægger i stk. 4 kreditgivers oplysningspligt ved konti, der tillader overtræk. Det er imidlertid fortsat uklart, hvilke indlånskonti, lovgiver mener er omfattet af oplysningspligten, idet vi bemærker, at forbrugeren ikke er tillagt en ret til at overtrække en indlånskonto. Vi opfordrer til, at lovgiver præciserer, hvornår bestemmelsen finder anvendelse, herunder i hvilke overtrækssituationer.

For at få kronologien rigtig bør 1. pkt. i stk. 5, ændres til: *Nedsættes eller annulleres overtrækket, skal kreditgiveren tilbyde forbrugeren mulighed for at tilbagebetale det beløb, der faktisk er udnyttet, i omfanget af denne nedsættelse eller annullering, inden der indledes tvangsfuldbyrdsprocedurer og uden yderligere omkostninger.* Tilsvarende gør sig gældende i relation til § 10, stk. 6 (lovforslagets § 1, nr. 23).

I relation til adgangen efter stk. 4 og 5, lægger vi til grund, at nedsættelse/annulering må anses som en opsigelse/ophævelse fra kreditgivers side – f.eks. pga. misligholdelse, og at ordinær udløb af overtræksmuligheden ikke er omfattet af bestemmelsen.

Vi finder desuden, at kreditgiver i særlige tilfælde bør kunne fravige kravene i stk. 4 og 5, f.eks. i situationer, hvor kreditgiver opsiger en kreditaftale med en forbruger pga. mistanke om hvidvask eller terror. Her vil det ikke altid være muligt at give forbrugere et varsel på 30 dage, ligesom der ikke vil kunne tilbydes forbrugeren at afdrage overtrækket/kreditte over 12 måneder. Endvidere bør kreditgiver kunne fravige varslingskravet i de situationer, hvor forbrugeren groft og forsætligt misbruger en overtræksmulighed. Tilsvarende gør sig desuden gældende i forhold til den foreslåede § 10, stk. 5 og 6 (lovforslagets § 1, nr. 23).

Afslutningsvist bemærker vi, at krav om 12 mdr. afdragsordning vil bevirke i en større risiko for at overskride omkostningsloftet. Kreditgiver må dermed indkalkulere dette, når kreditten gives, hvilket kan medføre yderligere begrænsninger i de produkter, som forbruger tilbydes.

Lovforslagets § 1, nr. 23 (KAL § 10)

Vi bemærker, at kreditgiver efter den foreslåede bestemmelse skal holde forbrugeren "underrettet" ved hjælp af et kontoudtog, hvilket følger ordlyden af artikel 24. I den engelske version af direktivet anvendes betegnelsen "informed", i den tyske "informieren" og i den svenske "informerad".

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Vi finder, at "underrette" kan tolkes, så kreditgiver aktivt skal give kontoudtoget til forbrugeren (Push). Med "informeret" lægges der op til, at bestemmelsen vil kunne opfyldes ved, at kontoudtoget stilles til rådighed, f.eks. i netbanken (Pull). Vi finder, at kreditgivere bør kunne leve op til bestemmelsen ved at stille kontoudtog til rådighed i netbanken. Der bør i den forbindelse skeles til § 77, stk. 2, i lov om betalinger, hvor oplysninger om betalingstransaktioner skal meddeles eller stilles til rådighed. Herudover er der alene en forpligtelse til at give oplysningerne, hvis der har været transaktioner på kontoen i den forgangne måned. Forpligtelsen til at levere et kontoudtog i § 10, må således kunne opfyldes ved, at forbrugeren har adgang til en posteringsoversigt i netbanken.

Lovforslagets § 1 nr. 26 (KAL §§ 12-15)

I § 12, stk. 3, følger det, at kreditgiver trods forbud om kombinationssalg kan anmode forbrugeren om at åbne eller opretholde en betalings- eller opsparingskonto, hvis formålet med en sådan konto er "*at samle ressourcer for at opnå kreditten*". Vi foreslår en præcisering af, hvad der menes hermed, herunder om det indebærer mulighed for kreditgiver til at betinge et kredittilsagn af, at forbrugeren opretter en betalings- eller opsparingskonto og på denne konto præsterer en opsparing af en vis størrelse, inden kreditgiver stiller en kredit til rådighed.

Efter § 14 skal forbrugeren udtrykkelig informeres om, hvorvidt der ydes eller kan ydes individuelle anbefalinger til den pågældende – som ligger ud over kreditgivningen og kreditformidlingen. Bestemmelsen angår således de oplysningspligter og rådgivningsregler, som kreditgiveren eller kreditformidleren er underlagt.

Bestemmelsen ses ikke at harmonere med rådgivningspligten efter god skik bekendtgørelsen. Det er vores opfattelse, at finansielle virksomheder, som i forvejen er underlagt god skik for finansielle virksomheder og rådgivningsreglerne heri, ikke er omfattet af bestemmelsen. Det bør derfor fremgå af stk. 10, at bestemmelsen heller ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder, som er underlagt en rådgivningsforpligtelse efter god skik for finansielle virksomheder.

Lovforslagets § 1, nr. 32 (KAL § 26)

Ændringen af § 26 og bemærkningerne i lovforslaget medfører, at en forbruger har ret til en reduktion af alle de omkostninger, som er opkrævet i forbindelse med kreditaftalen (herunder stiftelsesomkostninger), hvis forbrugeren tilbagebetaler før tid. I § 4 er indført en definition af "førtidig tilbagebetaling", som er "hel eller delvis indfrielse af forbrugeren forpligtelser..." Det er vores opfattelse, at "hel eller delvis indfrielse" ikke omfatter mindre betalinger, som svarer til en lille procentdel af den aftalte hovedstol. Delvis indfrielse må således kunne tolkes som et

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

ekstraordinært afdrag, hvor forbrugeren nedbringer sine forpligtelser med en større procentdel.

Efter § 8, stk. 1 skal enhver ændring til en kreditaftale udarbejdes på papir eller andet varigt medium. Vi mener ikke, det gælder i de tilfælde, hvor forbrugeren vælger delvist at indfri sin forpligtelse før tid. Det vil ikke være rimeligt, at kunden både kan kræve oprindelige stiftelsesomkostninger forholdsomæssigt reduceret, samt at kreditgiver herudover skal give forbrugeren en ny kreditaftale uden at få dækket omkostningerne hertil.

Det følger af bestemmelsen, at forbrugeren har ret til nedsættelse af de samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen. Vi finder det relevant med yderligere vejledning i forhold til beregningen, herunder hvilke omkostninger der er omfattet og hvilke er ikke omfattet af refusionen, samt hvad der er forholdsomæssigt. Med andre ord, mere vejledning i forhold beregningsmodellen.

I relation til tinglysningsafgifter støtter vi ministeriets opfattelse af, at retten til førtidig indfrielse ikke involverer tinglysningsafgifter. Vi støtter også ministeriets indstilling om, at nuværende retstilstand vedrørende førtidig indfrielse af fastrentelån fastholdes.

Lovforslagets § 1, nr. 34 (KAL § 29 a)

Bestemmelsen art. 35, som anfører, at kreditgivere "hvor det er relevant, giver rimelig henstand". Vi bemærker, at den foreslåede § 29 a har valgt at indsætte "skal". For at der ikke opstår tvivl om rækkevidden af bestemmelsen, og henset til den direktivnære implementering, der ellers foretages med lovforslaget, anbefaler vi, at § 29 a formuleres som artikel 35.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at kreditgiver, hvis det er relevant, skal yde rimelig henstand. På side 278 nævnes som eneste eksempel, at kreditgiveren ikke er forpligtet til at tilbyde henstandsforanstaltninger gentagne gange, når forbrugeren ikke reagerer. Vi finder det hensigtsmæssigt for forståelsen af bestemmelsen i de specielle bemærkninger (s. 403) at indsætte yderligere andre eksempler på, hvor det ikke er relevant, ligesom vi opfordrer til en præcisering af, hvilken sammenligning, kreditgiver skal foretage efter stk. 3, herunder i forhold til vilkår for den nye kontra oprindelige kreditaftale (s. 404).

I forhold til stk. 2, lægger vi til grund, at en fuldstændig eller delvis refinansiering af kreditaftalen bevirker, at kreditgiver på ny skal give oplysninger efter § 8.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Undtagelsen i stk. 3, forudsætter, at ændringen ikke bevirker en væsentlig ændring af beløbet. Da der er tale om foranstaltninger i forhold til at hjælpe en nødlidende kunde, bør der være en generel mulig for at fravige kravet om kreditværdighedsvurdering – eller alternativt foretage en lempeligere kreditværdighedsvurdering. Dette ses også at kunne rummes inden for forbrugerkreditdirektivet.

Lovforslagets § 2 – ændringer i lov om markedsføring

Lovforslagets § 2, nr. 3 (MFL §§ 11 c og d)

I § 11 d, stk. 1, henvises der til markedsføring af "kreditprodukter". Forslaget indeholder, så vidt vi kan se, ikke en definition herpå. Det bør præciseres, om der med kreditprodukter menes kreditaftaler, eller noget andet, idet der i så fald bør indsættes en definition af "kreditprodukter".

Det følger nr. 1, at markedsføring af kreditprodukter ikke må tilskynde forbrugere til at søge om kredit ved at antyde, at kredit vil forbedre disse forbrugeres finansielle situation. Der kan i visse tilfælde være situationer, hvor det kan betale sig for forbrugere at samle dyre forbrugslån i ét billigere og bedre banklån. Af bemærkningerne følger, at der må oplyses herom i en rådgivningssammenhæng. Vi finder det unødigt begrænsende, at man ikke i sin markedsføring kan gøre forbrugere med dyre forbrugslån opmærksomme på muligheden for eventuelt at opnå en billigere løsning (udenfor de tilfælde, hvor vi er forpligtet til at yde rådgivning).

Det fremgår af bemærkningerne, at den foreslåede bestemmelse ikke vil være til hinder for, at en kreditgiver i forbindelse med en individuel rådgivning f.eks. rådgiver en kunde til at omlægge lån, hvorved kunden sparer penge. Tilsvarende vurderes det også muligt, at en kreditgiver kontakter en kunde med hjemmel i god skik reglerne med henblik på at give kunden information om kundens nuværende produkter eller services, forudsat kontakten ikke er omfattet af markedsføringslovens § 10. Dette bør præciseres i bemærkningerne.

Lovforslagets § 2 nr. 4 (MFL § 18. stk. 1)

Vi finder det hensigtsmæssigt, at bestemmelsen åbner op for brug af andre formuleringer, der skærper forbrugerens opmærksomhed. Vi bemærker dog, at det ikke virker hensigtsmæssigt, at der også skal gives en advarsel i tilfælde, hvor kreditaftalen er rentefri og ikke medfører omkostninger for forbrugeren. Advarslen vil i disse tilfælde ikke have et reelt formål. Vi foreslår derfor, at advarslen kun gives, hvis kreditaftalen er rentebærende og medfører omkostninger for forbrugeren.

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

Denne tilgang vil også i højere grad være i overensstemmelse med lovens intention, om at markedsføringsbudskaber bør være klare, korte, korrekte og forståelige.

Lovforslagets § 2 nr. 10 (MFL § 18. stk. 5)

Vi fortolker bestemmelsen, så standardoplysningerne i stk. 1, nr. 1-4 altid skal vises på "første skærmbillede" uanset medie, og at det dermed kun er nr. 5 og 6, der kan gives adgang til ved at klikke/scrolle/swipe. Kan det konkluderes, at hvis mediet ikke kan rumme nr. 1-4, vil kreditgiver været afskåret fra at markedsføre kreditaftalen på mediet?

I er velkomne til at kontakte mig, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen

Anne Aarup Fenger

Direkte: 30161136

Mail: afe@fida.dk

Høringssvar

10. september 2025

Dok. nr.:

FIDA-300870041-548-v1

11. september 2025

Til

Justitsministeriet

Høringssvar til implementering af CCD3 i kreditaftaleloven

Finans og Leasing takker for muligheden for at kommentere på lovudkastet der implementerer det seneste forbrugerkreditdirektiv.

Vi har som det fremgår nedenfor en række bemærkninger om ønskede ændringer af kreditaftaleloven, som ikke følger af direktivet, men som bør ske ved samme lejlighed. Ændringsønskerne har tidligere været fremsat overfor ministeriet. Vi beder venligst om, at det indarbejdes i det endelige lovforslag.

§ 1, nr. 3

Nuværende 50 dage indskrænkes til 40 dage. Jf. bemærkningerne på s. 99 tilslutter vi os Justitsministeriets forslag om at benytte direktivets mulighed for at benytte undtagelsesmuligheden for købekort med henstand i 40 dage.

§ 1, nr. 4

Som noget nyt omfattes leasingaftaler med forkøbsret af kreditaftaleloven hvad angår forbrugerforhold jf. CCD3. Vi ønsker at pege på, at det ikke bør have afsmittende virkning på de rent danske bestemmelser i kreditaftaleloven, som er præceptive i erhvervsforhold. Dvs. lovens kap. 11, som henviser tilbage til fx generalklausulen i § 22, § 26 om førtidig indfrielse og § 29 om begrænsninger i kreditgivers misligholdelsesbeføjelser. Det skyldes, at det i erhvervsforhold er almindeligt forekommende, at leasingtager har en option efter endt leasing på at erhverve den leasede genstand altså svarende til en forkøbsret. Dette bør i erhvervsforhold fortsat kunne aftale, uden at leasingaftalen falder ind under kreditaftalelovens bestemmelser. Direktivet har på ingen måde til formål at regulere erhvervsforhold, hvorfor der ikke bør være en utilsigtet afsmittende virkning på leasing i erhvervsforhold i Danmark. Vi beder derfor om, at der gøres en undtagelse herfor fx i § 3, stk. 1, nr. 5 hvad angår erhvervsforhold. Eller at dette håndteres på anden måde.

§1, nr. 6

På s. 83 nævnes begrebet "informationssamfundstjeneste". Vi beder om, at der gives konkrete praktiske eksempler på, hvad der er - henholdsvis ikke er - at henregne som en "informationssamfundstjeneste". Det skal ifølge ordlyden kunne sendes og modtages digitalt. Vi

går derfor ud fra, at det begrebet ikke dækker over fx en leasingaftale af et motorkøretøj, da en sådan aftale jo angår brugsretten til et fysisk motorkøretøj, hvor tjenesteydelsen altså ikke kan leveres digitalt.

§ 1, nr. 9

Her findes en ny definition af kreditformidler. Spørgsmålet er, om Facebook eller andre digitale "platforme" omfattes af definitionen, idet de tillader såkaldte "Facebook-lånegrupper", hvor der ydes lån mellem tilsyneladende private personer?

Hvis Facebook-lånegrupper ikke anses for omfattet, bør der ses på muligheden for at ændre definitionen på kreditformidler, så disse lånegrupper omfattes, således at private der låner via facebookgrupper kan nyde beskyttelsen efter kreditaftaleloven. Det beskyttelse synes at være påtrængt. Der kan herom henvises til Finanstilsynets rapport om emnet fra 2024:

https://www.finanstilsynet.dk/nyheder-og-presse/nyheder-og-pressemeddelelser/2024/dec/facebook_laan_181224?link_id=4cee3b1b-3dc8-4824-bfab-da0f7e114a Det fremgår heraf, at det anslås, at 1 pct. af befolkningen anvender facebooklån. Det vil altså sige mere end 50.000 mennesker, som formentlig udgør den mest sårbare del af befolkningen.

Baggrunden for den nuværende undtagelse af lån mellem forbrugere har været en tro på, at det er lån mellem venner eller familie, som kender og vil hjælpe hinanden med en hånds-rækning i en svær situation med gratis lån eller i hvert fald til "vennepris". Det er der ikke være tale om i disse facebook-lånegrupper, hvor lånene har skyhøje ÅOP-satser, præcis som vi så det med "kviklån-udbydere" for år tilbage. Det ser ud til at denne lånegruppe nu er flyttet over til Facebook. Det kan samfundet ikke være tjent med. Tiden er derfor løbet fra, at de lånegrupper der faciliteres på Facebook, er undtaget fra forbrugerbeskyttelsen i kreditaftaleloven. Vi opfordrer derfor til, at det sikres at lovgivningen i alle tilfælde omfatter disse situationer, herunder med krav om registrering af kreditformidler hos Finanstilsynet.

§ 1, nr. 10

Det fremgår s. 336, at "... *alternativt skal forbrugeren oplyses om, at der påregnes omkostninger*". Dette oplysningskrav følger af præamblen nr. 41 Det er en uheldig lovgivningsteknik, at et decideret oplysningskrav rettet mod kreditgiver alene følger af præamblen, og at det så ligeledes alene følger af bemærkningerne til kreditaftaleloven med den virkning at kreditgiver hurtigt overser kravet. Hvis det skal anses for at gælde, bør det i det mindste fremgå direkte af lovteksten.

§ 1, nr. 15

Jf. bemærkningerne på s. 343 går vi ud fra, at en dansk kreditgiver kan afslå ansøgning fra en låntager bosat i et andet land, fx Berlin/Tyskland, med den begrundelse at kreditgiver ikke driver forretning i Tyskland.

Ligeledes går vi ud fra, at hvis en bank fx med hovedsæde i Sverige driver bankvirksomhed via filial i både Danmark og Tyskland, så vil den danske filial ikke vil være forpligtet til at give en låntager bosat i Tyskland et lån. Den tyske låntager må henvende sig i bankens tyske filial.

Dette ønskes bekræftet.

§ 1, nr. 16

S. 347 er forbrugerens valgmulighed begrænset til "almindeligt anvendte medier", hvilket vi støtter. Der kunne med fordel i lovforslagets bemærkninger gives eksempler på, hvilke medier der i dag må anses for almindeligt anvendte samt eksempler på det modsatte.

§ 1, nr. 18 – krav til kreditværdighedsvurdering

Finans og Leasing støtter den valgte direktivnære implementering.

Bestemmelsen er totalharmoniseret. Vi finder i det lys, at det bør beskrives i lovbemærkningerne, at danske myndigheder, som efterser opfyldelse af lovkravet i deres myndighedsudøvelse og fortolkning af reglen i væsentligt omfang bør skele til hvorledes andre EU-lande fortolker bestemmelsen. Ligesom EBA's kommende reviderede vejledninger på området (guide on loan origination) er relevant at inddrage i fortolkningen.

Vi vil ved denne lejlighed gentage vores tidligere opfordringer til, at Justitsministeriet i samarbejde med andre relevante ministerier, søger at give kreditgiver et så godt oplysningsgrundlag som muligt med henblik på at kunne leve op til kravet om en fyldestgørende, individuel kreditværdighedsvurdering af låansøger. Det gælder særligt følgende, som vi har gjort opmærksom på ved forskellige lejligheder senest i ministeriets følgegruppe til implementering af direktivet:

eSkatData bør opdateres dagligt hvad angår optagelse af nye lån

Det er oplagt, at låansøgers eksisterende gæld er et centralt element ved en kreditværdighedsvurdering. I Danmark er der ikke lovgivet om dannelse af en egentlig national gældsdatabase, hvilket typisk ellers er tilfældet i de øvrige EU-lande, hvilket også er baggrunden for direktivets art. 19 om databaser, som kan være svær at forstå i Danmark i mangel af en sådan samlet national database. Vi har dog Experians KreditStatus (oprettet i samarbejde med Finans og Leasing tilbage i 2010, da kravet om individuel kreditværdighedsvurdering første gang blev indført) og eSkatData, som må anses for databaser omfattet af art. 19. Dette bør fremgå af lovforslagets bemærkninger. KreditStatus omfatter desværre fortsat hovedsagligt kun lån ydet af Finans og Leasings medlemmer og er således ikke dækkende for alle låntagere.

eSkatData i Skatteministeriets regi (jf. lovgivning i Lov om et indkomstregister § 11 a), hvor man med låansøger's samtykke kan tilgå skatteoplysninger herunder visse oplysninger om lån, idet der jo er fradragsret for renteudgifter, er det tætteste vi kommer på en form for nationalt gældsoplysningssystem, hvor alle låntageres gæld findes.

Udfordringen med e-SkatData er imidlertid, at låneoplysninger kun opdateres kvartalsvis. Finans og Leasing har overfor Skatteministeriet argumenteret for at systemet bør tilrettelægges, så låneoplysningerne kan opdateres dagligt. Det vil give det bedst mulige grundlag for at kreditgiver kan være sikker på låansøgers gældsforpligtelser, og at oplysningerne herom ikke er op til tre måneder gamle. Alt med henblik på at man undgår at yde lån til personer, som allerede er på vej ind i en uheldig gældsspiral. Dette bør som nævnt ske særligt i mangel af, at Danmark ikke som de fleste andre EU-lande har et dækkede positivt gældsoplysningssystem.

Vi opfordrer derfor til, at der i forbindelse med implementering af CCD3 i samarbejde med Skatteministeriet sker en ændring af lovgrundlaget bag eSkatData, således at låneoplysningerne fremgår dagligt (eller så tæt på, som det er teknisk muligt). Det vil bevirke en væsentlig forbedring af grundlaget for kreditgivers arbejde med kreditværdighedsvurderingen. Alt sammen til gavn for at undgå overgældsætning af den enkelte forbrugere ganske i overensstemmelse med forbrugerkreditdirektivets intention.

Kreditgiver bør have adgang til insolvenserklæringer afgivet ved fogedretten

Ved samme lejlighed bør nævnes, at Finans og Leasing tidligere gentagne gange har fremsat ønske over for Domstolsstyrelsen og Justitsministeriet herunder senest i ministeriets følgegruppe til implementering af CCD3 om, at der gives kreditgivere adgang til insolvenserklæringer afgivet ved fogedretterne.

Det ønske skyldes, at der findes et meget stort "mørketal" hvad angår registrering af dårlige betalere. Det er således langt fra alle dårlige betalere der findes ved søgning i RKI eller Debitorregistret. Adgangen til insolvenserklæringer vil derfor også i væsentligt omfang kunne kvalificere kreditgivers grundlag for at foretage kreditværdighedsvurdering. Vi opfordrer derfor Justitsministeriet til i samarbejde med Domstolsstyrelsen at sørge for at kreditgivere med lånansøgers samtykke kan tilgå afgivne insolvenserklæringer til brug for kreditværdighedsvurderingen. Det bemærkes, at der er tale om en lovbunden kreditværdighedsvurdering og at indhentning af oplysninger til brug herfor sker med lånansøgers forudgående, eksplicit oplyste samtykke, hvorfor persondatalovens bestemmelser er opfyldt.

RKI-oplysninger om gæld bør ikke automatisk slettes efter fem år

I databeskyttelsesloven § 20, stk. 3 om negative gældsoplysningsregistre så som fx RKI-systemet findes et krav om, at oplysninger om gæld slettes efter 5 år, uagtet at gælden fortsat består. Dette slette-krav bør fjernes, idet enhver gæld selvsagt er relevant ved en kreditværdighedsvurdering, så længe gældsforholdet rent faktisk består. Vi opfordrer derfor Justitsministeriet til i samarbejde med Datatilsynet at ændre den nævnte bestemmelse i sammenhæng med nærværende lovforslag.

Bedre adgang til data i CPR-registret

Kreditgiver bør have bedre adgang til data i CPR-registret til brug for kreditværdighedsvurdering herunder tjek af kundens oplysninger. Det angår fx oplysning om civilstand, antal børn etc. Og også oplysninger om statsborgerskab, midlertidigt opholdsgrundlag og lignende, da det har betydning for vurderingen af sandsynligheden for låntagers forbliven i landet og dermed om lånet vil blive tilbagebetalt. Disse oplysninger vil i øvrigt også være relevant hvad angår krav om KYC efter hvidvaskloven som jo er gældende sammenfaldende på låneområdet.

§ 52 a bør nyaffattes

Endelig mener vi der bør ske en nyaffattelse af §52 a om krav til kreditværdighedsvurdering ved motorkøretøjer. Kravet bør gælde i alle tilfælde og ikke afhængig af om leasinggiver har selvanmelderstatus i forhold til betaling af registreringsafgift eller er underlagt hvidvaskloven. Alle forbrugere bør nyde samme beskyttelse i form af kreditværdighedsvurdering uanset de bagvedliggende forhold hos leasinggiver. Det bør ved samme lejlighed tydeliggøres i ordlyden af bestemmelsen, at den gælder i alle tilfælde, hvor der indgås aftale om brugsretten til et køretøj uanset om aftalen benævnes "leasing", "leje", "abonnement" eller andet. Vi foreslår dog, at det samtidig afgrænses, at bestemmelsen ikke gælder biludlejning, som ifølge biludlejningsbekendtgørelsen forstås som brugsretten til et køretøj i mindre end 30 dage. Vi opfordrer til at Justitsministeriet koordinerer arbejdet herom med Erhvervsministeriet, som er på vej med en licensordning for leasingselskaber, der udbyder leasing af motorkøretøjer.

§ 1, nr. 19

7h – databaser – hvorfor omtales ikke eksempler på danske databaser som fx KreditStatus og eSkatData. S. 368 står "bør" modsat 7 h, stk. 3, hvor der står "skal". Det bør afklares, om det er bør eller skal, da der selvsagt er en væsentligt forskel.

Det fremgår, at en database til brug for kreditværdighedsvurdering skal indeholde oplysninger om restancer på lån. Datatilsynet har tidligere fastlagt en undergrænse på 1.000 kr. ved oplysning om restancer på lån i KreditStatus, som drives af Experian. KreditStatus er klart en database omfattet af art. 19. Det ses ikke at være nogen beløbsbegrænsning i art. 19 hvad angår kravet om oplysning om restancer på lån. Det bør derfor afklares i forbindelse med lovforslaget, om Datatilsynet kan opretholde kravet om denne undergrænse.

Det bør fremgå af bemærkningerne, hvilke nuværende systemer i Danmark herunder KreditStatus og eSkatdata, der er omfattet af bestemmelsen. Det er vores opfattelse, at eSkatData er en database omfattet af art. 19, da adgang til eSkatData netop sker med henblik på kreditværdighedsvurdering. Det bør derfor sikres, at udenlandske kreditgivere har uhindret adgang til eSkatData. Samtidig bør der så fastsættes pligt for udenlandske långivere til at indberette rente m.v. til det danske skattevæsen på linje med indenlandske kreditgivere.

Det må afklares med Konkurrencemyndighederne, at der ikke er noget til hinder for at KreditStatus i fremtiden har oplysninger om långivers navn i systemet, således som det kræves efter art. 19. Vi henviser til vores tidligere henvendelse til ministeriet herom.

§ 1, nr. 21

§ 8, stk. 6 bør ved samme lejlighed ændres, så forbrugslånsvirksomheder ligestilles med banker. Begge typer kreditgivere er underlagt licenskrav, god skik-regler mv. hvorfor forskelsbehandlingen er en reminiscens fra tidligere tider, før lov om forbrugslånsvirksomheder.

Det må også overvejes at fjerne § 8 c om cooling off for lån med løbetid under 3 mdr., da reglerne er overflødiggjort af senere regler om AOP- og omkostningsloft, ligesom bestemmelsen må anses for stridende mod nærværende direktivs bestemmelser om aftaleindgåelse, hvor der netop ikke er krav om cooling off.

§ 1, nr. 22 – ændring i debitorrenten

Det fremgår s. 377, 4. sidste afsnit, at ændringer i rente som noget nyt skal kommunikeres i "god tid" til forbrugeren. Det fremgår ikke mere præcist hvad der menes med i god tid. Der bør i den forbindelse henvises til gældende god skik-regler for banker, hvorefter der gælder en frist på 30 dage ved ændringer til ugunst for kunden som ikke skyldes udefrakommende omstændigheder (§ 6, stk. 4).

§1, nr. 26 - § 14 om rådgivningstjenester

Det bør fremgå af bemærkninger på side 387, hvornår nærmere der skal gives oplysning om rådgivningstjenester. "I forbindelse med transaktioner" er en mærkelig sprogbrug i kreditaftaleloven, hvor den transaktion, der er i fokus jo er indgåelse af en kreditaftale. Det er vores opfattelse, at bestemmelsen derfor må forstås som en forpligtelse til at oplyse om der ydes rådgivning eller ej inden forbrugeren indgår kreditaftalen. Det bør præciseres i bemærkningerne.

Det bør også præciseres, at ordet "hvorvidt" betyder, at en kreditgiver som ikke udbyder rådgivning og i i øvrigt i det konkrete tilfælde ikke er forpligtet til fx via god skik-regler at yde rådgivning uanset dette skal oplyse lånansøger, at der ikke ydes rådgivning.

Vi undrer os over, hvorfor der ikke er indsat et standardfelt herom i de prækontraktuelle oplysninger eller i kravene til en kreditaftale. Spørgsmålet er, om Justitsministeriet evt. efter

forelæggelse for kommissionens implementeringsgruppe kan indsætte et yderligere standardfelt? Det kunne være hensigtsmæssigt for alle parter at finde en standardiseret løsning.

Det bør fremgå af bemærkningerne til stk. 7, at denne bestemmelse alene er relevant, når kreditgiver har påtaget sig en rådgivningsforpligtelse eller en sådan forpligtelse følger af lovgivningen fx god skik-regler.

§ 1, nr. 29 – forholdet mellem kreditaftaleloven og lov om forbrugeraftaler

Vi undrer os over, at der i forslaget til § 19, stk. 8 alene henvises til stk. "1-3, 6 og 7" og ikke også stk. 5. Der kan herom henvises til, at det fremgår af bemærkningerne til stk. 5 på side 394, 4. sidste afsnit, "hvis forbrugeren har fortrydelsesret i henhold til stk. 1-5, finder kapitel 4 i forbrugerftaleloven ikke anvendelse, jf. stk. 6"

§ 1, nr. 29 og 32 – contra kreditaftalelovens § 41/48

Ifølge direktivet har forbrugeren 14 dages fortrydelsesret og derefter i øvrigt ret til at indfri lånet før tid. Det følger af artikel 26 og 29. Begge artikler er ifølge direktivet totalharmoniserede, hvorfor Danmark ikke må fravige bestemmelserne på nogen måde. Se herom art. 42, som bestemmer "*det omfang dette direktiv indeholder harmoniserede bestemmelser, må medlemsstaterne ikke i national ret bibeholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv, med mindre andet er fastsat i dette direktiv*"

Det er vores opfattelse, at KAL § 41/48 i det lys må udgå eller modificeres, idet bestemmelserne medfører, at låntager ikke hæfter for en restgæld som følge af at et finansieret aktivs værdi ikke strækker til restgælden.

Det giver forbrugeren en langt mere vidtgående beskyttelse end de nævnte artikler.

Ifølge artikel 29 har låntager på et hvert tidspunkt ret til førtidig tilbagebetaling. Men her i ligger jo så netop en forpligtelse hos låntageren til at betale restgælden på dette tidspunkt. Og dermed ikke fx kunne nøjes med at give fx en finansieret bil af en lavere værdi tilbage mod indfrielsen af (den større) gæld, som det følger af de rent danske regler i § 41/48.

I forhold til art. 26 om fortrydelsesret i 14 dage fra indgåelse af kontrakt betyder § 41/48 i realiteten også en langt mere vidtgående beskyttelse end fortrydelsesret i 14 dage. Der er reelt tale om en evigtvarende form for fortrydelsesret for forbrugeren i de trepartsforhold, som KAL § 41/48 angår, når låntager til hver en tid kan stille fx en finansieret bil og ikke hæfte for en evt. restgæld som følge af, at bilen er mindre værd end restgælden. Dette synspunkt er der også støtte for i litteraturen på området.

Hovedformålet med direktivet udover at sikre en god forbrugerbeskyttelse er at skabe grundlag for det indre marked med grænseoverskridende aktiviteter til gavn for konkurrence og dermed prissætningen for forbrugerne. Derfor er det efter vores opfattelse helt i tråd med formålet med direktivet at forlade den danske sær-beskyttelse i form af § 41 udgå, da bestemmelsen alt andet lige vil afholde udenlandske finansieringsgivere fra at gå ind på markedet i Danmark.

§ 1, nr. 32 – førtidig indfrielse

Vi støtter ministeriets opfattelse af, at ret til førtidig indfrielse ikke involverer betalt tinglysningsafgift.

Vi støtter også ministeriets indstilling om, at nuværende retstilstand vedr. førtidig indfrielse af fastrentelån fastholdes baseret på betænkningen bag implementeringen af de gældende direktiv fra 2008.

§ 1, nr. 34 – henstand

Side 403, 4. sidste afsnit fremgår det for bastant, at kreditgiver "i alle tilfælde" skal yde henstand. Det bør modificeres.

Vi ønsker at pege på, at bestemmelserne om omkostningsloft på 100 pct. af hovedstolen kan være en hæmsko for kreditgivers mulighed for at yde henstand fx i form nedsættelse af ydelse af forlængelse af løbetiden, idet de samlede omkostninger herved vil stige og kan komme i konflikt med omkostningsloftet. Denne sammenhæng bør fremgå af bemærkningerne.

Det bør efter vores opfattelse fremgå af bemærkningerne, at § 29 a ikke er relevant i tilfælde af kvalificeret misligholdelse som omtalt i § 29.

§ 1, nr. 35 – gældsrådgivningstjenester

Det bør som også påpeget i ministeriets følgegruppe fremgå, at kreditgiver kan opfylde sin pligt til at henvise til gældsrådgivningstjenester ved henvisning til en central offentlig hjemmeside fx hos Social- og Boligministeriet, der er ansvarlig for tildeling af midler til danske gældsrådgivningstjenester. Vi opfordrer til at det sikres at en sådan oversigt etableres på ministeriets hjemmeside (idet det øjensynligt ikke er tilfældet i dag), således at kreditgiver ikke tvinges til at vælge blandt de mange forskellige gældsrådgivningstjenester, og således at låntager har et godt værktøj til at vælge blandt dem herunder i forhold til fx en tjeneste der findes i vedkommendes nærområde. (Så vidt vi kan se er der i dag kun sparsom information på ministeriets hjemmeside: <https://www.sm.dk/arbejdsomraader/frivillig-social-indsats/gaeldsraadgivning>).

§ 1, nr. 37

Der er meget fyldige og svært tilgængelige bemærkninger bl.a. på side 407-412 til bestemmelsen om, at såvel Finanstilsynet som Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelse af kreditaftaleloven. Spørgsmålet er om ikke det vil være langt mere enkelt at overlade tilsynet alene til Finanstilsynet.

Det er svært at gennemskue i hvilket omfang, der måtte være ændringer til den bestående retstilstand. Vi opfordrer til at det beskrives mere klart, om der er ændringer til bestående retstilstand, og hvad det i givet fald helt præcist er.

På side 411, 2. afsnit kunne der med fordel henvises specifikt til Højesterets dom af 12. nov. 2024 (den såkaldte Resurs Bank dom) om krav til kreditværdighedsvurdering.

§ 2, nr. 3 - § 11 d

Det fremgår om nr. 1 nederst side 416, at bestemmelsen ikke vil "... være til hinder for, at en bank i forbindelse med en individuel rådgivning f.eks. rådgiver en kunde til at omlægge lån, hvorved kunden sparer penge". Det bør også fremgå, at det kan gælde for kreditgivere hvad enten de har status som bank eller forbrugslånsvirksomhed, uanset om de udfører egentlig rådgivning fx i almindelig dialog med kunden

Nr. 4 "Fremhæve hvor nemt eller hurtigt der kan opnås kredit" er ifølge direktivet en valgmulighed, som Danmark kan benytte sig af, men ikke er tvunget til.

Det fremgår af bemærkningerne side 417, nederst, at bestemmelsen bunder i en risiko for, at forbrugeren ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet. Men dette forhold er der jo netop taget højde for i kravet til kreditgiver om at gennemføre en individuel kreditværdighedsvurdering. Det er derfor vores opfattelse, at bestemmelsen ikke bør medtages i dansk lov

Det er en relevant og helt legitim parameter for forbrugere, der ønsker at optage lån, om kreditgiver kan tilbyde en smidig og hurtig proces, hvorfor det er et relevant konkurrenceparameter, som kreditgiverne bør kunne reklamere med. Det er en udbredt misforståelse - en myte - at hurtighed i bankens systemer og beslutningsprocesser er noget negativt. Hurtighed og god kvalitet kan sagtens følges ad, fx fordi kreditgiver benytter sig af systemadgange til valide, dokumenterede oplysninger om lånsøgere økonomi fx eSkatdata, KreditStatus, RKI, PSD2-data m.v. i stedet for manuelle og usikre processer, hvor personlige irrelevante opfattelser kan indgå.

Direktivet har talrige andre værn imod at låntager skulle træffe en for hastig beslutning fx de intensive dokumentationskrav, nu suppleret med en opremsning af de væsentlige karakteristika ved låneaftalen, gentagelse af forbrugers fortrydelsesret, fortrydelsesret i 14 dage m.v. Bestemmelsen er således overflødig.

Hvis bestemmelsen på trods heraf medtages bør det fremgå klart af bemærkningerne, at bestemmelsen ikke vil stille krav til kreditgivere om at ændre deres navn, hvis navnet skulle indeholde mindelser om hastighed med långivning, fx "Kvikbank". Vi mener, det må kunne støttes på ordet "fremhæve", idet man ikke via brug af sit selskabsnavn i markedsføringen kan anses for at fremhæve et budskab om hurtighed i kreditbehandlingen.

MFL § 11 b bør fjernes eller modificeres

I øvrigt vil vi opfordre til at MFL § 11 b fjernes eller erstattes af et specifikt forbud mod markedsføring af lån til brug for spil. Bestemmelsen giver ingen mening i dag, hvor ÅOP-loftet har betydet, at de kviklåneselskaber, som reklameindgrebet var rettet imod, er stoppet på det danske marked.

Alternativt bør man i det mindste tilføje leasing af motorkøretøjer i undtagelsesbestemmelsen i stk. 3, som i dag bl.a. omfatter lån til køb af biler i trepartsforhold.

§ 2, nr. 10 – klikke, scrolle, swipe

Forbrugerombudsmandens nuværende vejledning på området må ændres som følge af ny § 18, stk. 5, hvorefter nogle oplysninger kan gives ved at klikke, scrolle eller swipe.

Vi opfordrer til, at de danske nationale særregler om prisoplysningskrav for banker (bekendtgørelse nr. 1210 af 27. oktober 2010 om information til forbrugere om priser m.v. i pengeinstitutter) ved samme lejlighed ophæves som led i afbureaukratisering.

§ 3 – regulering af kreditformidlere

§ 3, nr. 3 – Vi støtter at lov om forbrugslånsvirksomheder kommer til at omfatte alle virksomheder, der udbyder lån, uanset om det udgør et selvstændigt forretningsområde.

§ 3, nr. 11, 17, 24 – registrering og uddannelseskrav kreditformidlere

Vi støtter som også tidligere udtrykt i ministeriets følgegruppe oplægget til en direktivnær implementering af reguleringen af kreditformidlere hvad angår krav til uddannelse og registrering.

Hvad angår uddannelse fremgår det s. 273 og 455, at erhvervsministeren ved udstedelse af nærmere krav herom vil lade sig inspirere af eksisterende regler på baggrund af

boligkreditdirektivet. Boligfinansiering er typisk af langt mere vidtgående betydning og indeholder komplicerede lånetyper end de mere almindelige dagligdags lån med en langt mindre kompleksitet, som Finans og leasings medlemmer udbyder (billån og forbrugslån) og som omfattes af nærværende lovforslag, hvilket bør afspejle sig i kravene til uddannelsen. Vi finder derfor, at udgangspunktet for uddannelseskrav ikke bør være boligkreditdirektivet men vil i stedet pege på, at der kan søges inspiration i reglerne om forsikringsformidling, herunder særligt reglerne om uddannelseskrav for accessoriske forsikringsformidlere, hvor virksomheden skal sørge for at relevante ansatte har en "passende viden".

Vi anmoder i øvrigt venligst om at Finans og Leasing inddrages i det videre forløb om uddannelseskrav for kreditformidlere, da foreningens medlemmer i betydelig grad har samarbejdet med fx detailhandlen, bilforhandlere m.v. om formidling af deres kreditprodukter. Vi kan herom henvise til, at Finans og Leasing i dag i lovgivningen om forsikringsformidling har indstillingsret sammen med FIDA i Finanstilsynets uddannelsesudvalg på dette område.

§ 3, nr. 29

Det undrer os, at det foreslås, at Forbrugerombudsmanden skal føre tilsyn med kreditformidlerne, når nu de skal registreres hos Finanstilsynet. Vi foreslår, at Finanstilsynet får tilsynet her med.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør for Finans og Leasing

Mobil 40382987

chb@finansogleasing.dk

Justitsministeriet, Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Tobias Peter Jessen

Sendt pr. e-mail til topj@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Dato: 10. september 2025

Sag: FO-24/06114-76

Sagsbehandler: /DIFI

Direkte tlf.: +45 41 71 50 96

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51

CVR-nr. 10 29 48 19

EAN-nr. 5798000018006

FO@forbrugerombudsmanden.dk
Læs bl.a. om tilgængelighed

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN)

Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love

Forbrugerombudsmanden har modtaget ovennævnte lovforslag i høring.

Lovforslaget, der har til formål at gennemføre det reviderede forbrugerkreditdirektiv, giver Forbrugerombudsmanden anledning til følgende bemærkninger:

1. Til de foreslåede ændringer af kreditaftaleloven

Lovudkastets § 1, nr. 15: Forpligtelse til at give forbrugerne oplysninger omkostningsfrit

Forbrugerombudsmanden er enig i Justitsministeriets overvejelser i de almindelige bemærkninger, pkt. 2.3.3. (lovudkastets side 132-133), hvor det fremgår, at oplysninger til forbrugere i medfør af kreditaftaleloven allerede efter gældende ret skal gives omkostningsfrit til forbrugerne, jf. kreditaftalelovens § 7, stk. 1, og at der efter Justitsministeriets vurdering ikke efter gældende ret er hjemmel til, at en kreditgiver eller kreditformidler kan kræve betaling for opfyldelse af de lovbestemte forpligtelser.

Forbrugerombudsmanden finder det hensigtsmæssigt, at det tydeligt kan læses ud af lovudkastet, at den foreslåede nye bestemmelse i kreditaftalelovens § 4 a svarer til den gældende retstilstand, således at indførelsen af bestemmelsen ikke vil kunne føre til en fejlagtig modsætningsslutning for så vidt angår de øvrige forbrugerbeskyttende love, der ligesom kreditaftaleloven er præceptive, men hvor der i dag ikke findes udtrykkelige regler om, at oplysninger til forbrugere i medfør af loven skal gives omkostningsfrit. Det gælder eksempelvis fortrydelsesretten ved fjernsalg, jf. forbruger-aftalelovens kap. 4, samt andre lovsikrede forbrugerrettigheder, som

erhvervsdrivende naturligvis ikke kan tage betaling for uanset eksplicit lovbestemmelse herom eller ej.

Lovudkastets § 1, nr. 18: Forpligtelse til at vurdere forbrugerens kreditværdighed

Forbrugerombudsmanden har noteret sig, at der med lovudkastet ikke lægges op til at udnytte valgmuligheden i forbrugerkreditdirektivets artikel 18, stk. 11, hvorefter medlemsstaterne kan kræve, at kreditgivere vurderer forbrugernes kreditværdighed på grundlag af en søgning i den relevante database, jf. lovudkastets side 202-203.

Forbrugerombudsmanden skal hertil bemærke, at der allerede i dag er åbnet for adgang til årsopgørelser, indkomstregistreret, det offentlige gældsregister samt tinglysningsregistrene. For så vidt angår årsopgørelser samt de to førstnævnte registre blev der skabt adgang med lovændringer vedtaget af Folketinget (på ønsker fra finanssektoren) i 2012 og 2014, jf. lov nr. 593 af 18. juni 2012¹ og lov nr. 1374 af 16. december 2014². For så vidt angår tinglysningsregisteret blev der skabt adgang med tinglysningslovens § 50 c, der blev indført i 1992³ bl.a. med henblik på kreditvurdering, jf. bestemmelsens stk. 9.

Forbrugerombudsmanden anbefaler på den baggrund, at valgmuligheden i direktivets artikel 18, stk. 11, udnyttes i dansk ret, så det gøres obligatorisk for kreditgivere at foretage en søgning i de ovennævnte registre, som er etableret og føres af det offentlige, og som kreditgiverne allerede i dag har adgang til. En sådan tydelig og obligatorisk regel vil også ud fra et håndhævelsessyn være hensigtsmæssig, ligesom det vil kunne bidrage til at bekæmpe restancer til det offentlige.

Forbrugerombudsmanden finder desuden anledning til at bemærke, at registeradgangene netop blev indført i sin tid for at *lette byrder* for kreditgiverne, dvs. det synes forudsat i lovbemærkningerne til de ovenfor nævnte lovændringer fra 2012 og 2014, at alternativet til registeropslag er manuel indhentning.

Lovudkastets § 1, nr. 37: Kompetente myndigheder

Forbrugerombudsmanden kan allerede i dag føre tilsyn med kreditaftaleloven, men finder det positivt, at der med den foreslåede § 55 a om kompetente myndigheder indføres en særskilt tilsynsbestemmelse i

¹ <https://www.folketingstidende.dk/samling/20111/lovforslag/L170A/index.htm>

² <https://www.folketingstidende.dk/samling/20141/lovforslag/L41/index.htm>

³ <https://www.folketingstidende.dk/samling/19911/lovforslag/L134/index.htm>

kreditaftaleloven om Forbrugerombudsmandens og Finanstilsynets tilsynskompetence.

Den foreslåede bestemmelse vil efter Forbrugerombudsmandens opfattelse skabe større klarhed om Forbrugerombudsmandens kompetence og håndhævelsesmuligheder til gavn for både forbrugerne og de erhvervsdrivende. Det skyldes, at Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence udtrykkeligt lovfæstes i kreditaftaleloven, således at den ikke kun følger af markedsføringsloven eller lov om finansiel virksomhed, men rent faktisk fremgår af den lovgivning, som bliver håndhævet, hvilket i øvrigt også er et krav efter forbrugerkreditdirektivets artikel 41.

Herudover vil den foreslåede bestemmelse sikre en ensartet systematik på tværs af den civilretlige forbrugerbeskyttende lovgivning, hvor der også i forbrugerftaleloven og aftaleloven er indført særskilte bestemmelser om Forbrugerombudsmandens tilsynskompetence, jf. forbrugerftalelovens § 33 a og aftalelovens § 38 e.

Lovudkastets § 1, nr. 38: Sanktioner

Forbrugerombudsmanden kan konstatere, at der med lovudkastet foreslås, at kreditgiverens grove eller oftere gentagne overtrædelse af den foreslåede § 7 e om generelle oplysninger strafbelægges efter kreditaftalelovens § 56, stk. 2, jf. lovudkastets side 27. Der er ikke lagt op til at strafbelægge andre af de foreslåede nye bestemmelser i kreditaftaleloven.

Med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen henstiller Forbrugerombudsmanden, at det revurderes, om navnlig de foreslåede bestemmelser i kreditaftalelovens § 4 a (forpligtelse til at give forbrugerne oplysninger omkostningsfrit), § 13 (forbud mod at bruge afledt samtykke til indgåelse af kreditaftaler) og § 15 (forbud mod uopfordret kreditgivning) bør strafbelægges.

Derudover bør man undgå at strafbelægge med formuleringen ”grov eller oftere gentagen”, da dette i praksis gør det særdeles vanskeligt at straffølg overtrædelser. Det skyldes, at man i så fald som myndighed enten 1) skal være meget sikker på, at domstolene vil anse overtrædelsen for at være ”grov”, hvilket kan være en svær vurdering, eller 2) vente på, at overtrædelsen er ”gentaget oftere”, hvilket dels kan være vanskeligt at skaffe bevis for, men også være problematisk for retsfølelsen, idet en eller flere overtrædelser derved bliver straffrie. I lyset af direktivets artikel 44, hvorefter medlemsstaterne har pligt til at fastsætte sanktioner, der er effektive og afskrækkende, forekommer det også at være en uhensigtsmæssig formulering.

2. Til de foreslåede ændringer af markedsføringsloven

Lovudkastets § 2, nr. 3: Forbud mod markedsføring af visse kreditprodukter

Forbrugerombudsmanden finder det positivt, at der med lovudkastet lægges op til at implementere den valgfrie mulighed, som følger af forbrugerkreditdirektivets artikel 8, stk. 8, litra a, hvorefter medlemsstaterne kan forbyde reklamer for kreditprodukter, som fremhæver, hvor nemt eller hurtigt der kan opnås kredit, jf. den foreslåede bestemmelse i markedsføringslovens § 11 d, nr. 4.

Som det også fremgår af lovudkastets bemærkninger, har Forbrugerombudsmanden set flere eksempler på markedsføring af forbrugerkredit, hvor kreditgivere har fremhævet, hvor nemt eller hurtigt der kan opnås kredit, og hvor Forbrugerombudsmanden ikke har haft mulighed for med markedsføringslovens vildledningsforbud at gribe ind over for den pågældende markedsføring, jf. lovudkastets side 148.

Forbrugerombudsmanden kan derfor ud fra et håndhævelsessensyn tiltræde Erhvervsministeriets vurdering af, at den foreslåede § 11 d, nr. 4, vil kunne bidrage til at mindske risikoen for overgældsætning af sårbare eller impulsive forbrugere, jf. lovudkastets side 148, eftersom Forbrugerombudsmanden med denne bestemmelse vil kunne rejse sager på baggrund af selve markedsføringen. Bestemmelsen vil også bidrage til at modvirke optagelse af gæld til brug for hasardspil og derved beskytte forbrugere med et usundt spilleforbrug, herunder forbrugere med et egentligt misbrug (ludomaner).

Forbrugerombudsmanden har dog samtidig noteret sig, at der med lovudkastet ikke lægges op til at udnytte de øvrige to valgfrie muligheder i forbrugerkreditdirektivets artikel 8, stk. 8, litra b og c, hvorefter medlemsstaterne kan forbyde reklamer for kreditprodukter, som tilkendegiver, at en rabat er betinget af, at der optages kredit (litra b), og som tilbyder henstandsperioder på mere end tre måneder for betaling af kreditaftalene (litra c).

Forbrugerombudsmanden bemærker hertil, at en indførelse af disse to forbud ville ligge i umiddelbar forlængelse af det overordnede formål med den foreslåede § 11 d, der skal mindske risikoen for overgældsætning af sårbare og impulsive forbrugere.

Lovudkastets § 2, nr. 4: Advarsel i markedsføring af kreditaftaler

Med den foreslåede nyaffattelse af markedsføringslovens § 18, stk. 1, indføres en ny bestemmelse, der fastsætter, at markedsføring af kreditaftaler

til forbrugere skal indeholde en klar og tydelig advarsel for at gøre forbrugeren opmærksom på, at det koster penge at låne penge.

Det følger af lovudkastets bemærkninger, at den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse på markedsføring af kreditaftaler omfattet af kreditaf-talelovens anvendelsesområde, og at advarslen derfor også vil skulle indgå i markedsføring af rente- og omkostningsfrie kreditaftaler, jf. lovudkastets side 143-144 og 418.

Forbrugerombudsmanden kan i den forbindelse tiltræde det anførte i lovudkastet, side 144, om, at en kreditaftale stadig kan påføre en forbruger omkostninger, selvom kreditten i sig selv er rente- og omkostningsfri, idet forbrugeren kan blive pålagt rykkergebyrer og renter, hvis forbrugeren ikke betaler rettidigt.

Det fremgår dog videre af lovudkastets bemærkninger, side 144, at:

”I visse tilfælde vil rente- og omkostningsfrie kreditaftaler imidlertid reelt være gratis for forbrugeren, fordi aftalen netop er rente- og omkostningsfri, og forbrugeren tilbagetaler lånet rettidigt og dermed undgår eventuelle rykkergebyrer. I sådanne tilfælde vil advarslen kunne være vildledende.

Den erhvervsdrivende kan derfor i forbindelse med markedsføringen af sådanne kreditaftaler og den påbudte advarsel vælge at uddybe, at den konkrete kreditaftale ikke påfører forbrugeren nogen form for omkostninger, såfremt forbrugeren betaler rettidigt og dermed ikke pådrager sig rykkergebyrer og renter i forbindelse med misligholdelse af lånet.”

Samme pointe fremgår også af de specielle bemærkninger til den foreslåede bestemmelse i markedsføringslovens § 18, stk. 1, jf. lovudkastets side 418, hvor det fremgår, at:

”I forbindelse med markedsføring af rente- og omkostningsfrie kreditaftaler vil den erhvervsdrivende kunne vælge af uddybe, at det konkrete lån ikke påfører forbrugeren nogen form for omkostninger, såfremt forbrugeren betaler rettidigt og dermed ikke pådrager sig rykkergebyrer og renter i forbindelse med misligholdelse af lånet.”

Forbrugerombudsmanden skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der i praksis er set eksempler på tilfælde, hvor forbrugere ender med at betale (skjulte) omkostninger for et lån, selvom kreditaftalen i sig selv fremstår som rente- og omkostningsfri.

Forbrugerombudsmanden kan blandt andet henvise til Østre Landsrets kendelse af 27. april 2023, der er gengivet i UfR 2023.3408 Ø. I denne sag havde en forbruger købt et alarmsystem af et alarmselskab, hvor købet blev

finansieret gennem en kreditkøbsaftale med en bank. Det fremgik af kreditkøbsaftalen, at hovedstolen udgjorde 53.408 kr., og at etableringsomkostninger, kontogebyrer og renter udgjorde 0 kr., ligesom banken under sagen havde dokumenteret, at forbrugers samlede betaling ikke ville overstige hovedstolen på de 53.408 kr. Landsretten fandt det imidlertid ikke godtgjort, at kreditten reelt var ydet uden omkostninger af nogen art, da banken under sagen samtidig havde oplyst, at banken alene havde afregnet 43.794,56 kr. til alarmselskabet svarende til 82 procent af hovedstolen. Et tilsvarende resultat er Østre Landsret kommet frem til i en dom af 6. maj 2025 i sag BS-19060/2024-OLR.

Disse afgørelser er efter Forbrugerombudsmandens opfattelse eksempler på, at der kan være tilfælde, hvor en kreditaftale fremstår rente- og omkostningsfri, men hvor kreditomkostningerne reelt indgår i prisen for varen eller tjenesteydelsen. Forbrugerombudsmanden anbefaler derfor, at det præciseres i lovbemærkningerne, at de erhvervsdrivende i sådanne tilfælde er forpligtede til at indføre en advarsel i markedsføringen *uden* nogen tilføjelse om, at det konkrete lån ikke påfører forbrugeren nogen form for omkostninger. I modsat fald vil lovbemærkningerne anvise en markedsføringsform, som efter omstændighederne vil kunne være i strid med markedsføringslovens vildledningsforbud, hvilket naturligvis vil være særdeles uheldigt.

3. Til lovforslagets pkt. 3 ”Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige”

Forbrugerombudsmandens ressourcer

Det er i lovudkastet anført, at de foreslåede ændringer af lov om forbrugslånsvirksomheder vil have ressourcemæssige konsekvenser for Forbrugerombudsmanden, idet tilsynet med kreditformidlere som noget nyt også vil skulle omfatte kreditformidlernes overholdelse af de foreslåede aflønningsregler samt regler om krav til viden og kompetencer hos de ansatte. Det forventes, at ca. 150 virksomheder vil blive omfattet af disse regler. Det anføres dog samtidig, at omkostningerne vil blive afholdt inden for Forbrugerombudsmandens egen ramme, jf. lovudkastets side 316-317.

Forbrugerombudsmanden skal hertil bemærke, at der ved en udvidelse af Forbrugerombudsmandens tilsynsområde nødvendigvis også må kræves, at der tilføres yderligere ressourcer. I modsat fald vil konsekvensen være, at visse tilsynsopgaver må nedprioriteres alene på grund af manglende ressourcer. Forbrugerombudsmanden skal på den baggrund anbefale, at de ressourcemæssige forhold ved direktivets implementering revurderes.

Giver ovenstående bemærkninger anledning til spørgsmål, står Forbrugerombudsmanden naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Ditte Lings Fiala
Specialkonsulent

Justitsministeriet v/ Tobias Peter Jessen - topj@jm.dk samt formueretskontoret@jm.dk
sagsnr. 2025-08316

Dok. 325321
08. september 2025

Forbrugerrådet Tænks høringssvar vedr. implementering af Forbrugerkreditdirektivet

Forbrugerrådet Tænk hilser implementeringen af det reviderede forbrugerkreditdirektiv velkommen. Det reviderede forbrugerkreditdirektiv er et godt og nødvendigt skridt, men det kommer på en kedelig baggrund: et europæisk finansielt marked, der i mange år har været præget af uansvarlig kreditgivning, misvisende markedsføring og alvorlig overgældsætning blandt forbrugerne. Alt for mange er havnet i økonomiske problemer, fordi långivere har udstedt kredit uden tilstrækkelige hensyn til forbrugernes tilbagebetalingsevne. Med implementeringen af dette direktiv får vi mulighed for at rette op på en dysfunktionel praksis på det finansielle marked, særligt inden for forbrugerkredit, og skabe bedre beskyttelse for forbrugerne.

Kreditværdighedsvurdering

I Forbrugerrådet Tænk er vi glade for, at den reviderede direktivtekst nu pålægger kreditgiver at udarbejde en grundig kreditværdighedsvurdering, hvor det tidligere kun var fastslået, at der skulle laves en kreditværdighedsvurdering. Vi støtter fuldt ud det nye krav om grundige og ajourførte kreditværdighedsvurderinger. Det er helt afgørende, at lån kun ydes, når der er en reel sandsynlighed for tilbagebetaling. Det er derfor meget positivt, at det nu præciseres, at det er ulovligt at udstede lån, hvis kreditværdighedsvurderingen viser et negativt resultat. Denne klarhed er et vigtigt værn mod uansvarlig kreditgivning.

Vi finder det samtidig positivt, at forbrugeren med det reviderede direktiv får ret til en menneskelig gennemgang af kreditbeslutninger, der træffes på baggrund af automatiserede løsninger. Dette er en central rettighed i en tid, hvor algoritmer og profilering fylder mere og mere i vurderingen af forbrugernes adgang til finansielle tjenester. Hvis forbrugerne ikke har adgang til en menneskelig gennemgang, er det meget vanskeligt at få indblik i, hvad der er årsagen til en negativ kreditbeslutning samt på hvilke punkter forbrugeren kan forbedre sin privatøkonomi og derved kreditværdighed. Derudover kan en menneskelig gennemgang give indblik i hvilke data kreditgiver har anvendt, og derved beskytte mod inddragelse af usaglige personlige data som for eksempel sundhedsdata.

Behov for at revidere vejledning til kreditværdighedsvurdering

Forbrugerrådet Tænk anbefaler, at vejledningen om kreditværdighedsvurdering opdateres i lyset af den nye og strammere direktivtekst. Det bør af vejledningen klart fremgå, hvilke oplysninger kreditgiverne skal indhente og dokumentere, samt en klar uddybning af, hvor tilsynsmyndighederne anser, at kreditgiver med rimelighed kan anvende skøn. På den måde sikres det, at der ydes en grundig kreditværdighedsvurdering.

Håndhævelse og tilsynsbestemmelser

Forbrugerrådet Tænk mener, at det er vigtigt, at der sættes fokus på rimelighed, redelighed og professionalisme, særligt inden for kreditbranchen, hvilket også indbefatter ansvarlig adfærd for at undgå praksis, der har en negativ indvirkning på forbrugerne.

Desværre har tidligere forhold på det europæiske lånemarked, herunder det danske, vist, at branchen har svært ved at regulere sig selv. Et nyt regelsæt vil derfor med overvejende sandsynlighed kun have den ønskede effekt, hvis det håndhæves.

Forbrugerrådet Tænk finder det positivt, at Forbrugerombudsmanden får en styrket rolle i tilsynet, og at dennes kompetencer er mere klare end tidligere. Forbrugerombudsmanden har – i modsætning til de fleste andre myndigheder – mulighed for at varetage sager på baggrund af enkelte forbrugere, hvilket sikrer forbrugernes stemme.

Der bør være adgang til effektive sanktionsmidler – påbud, bøder og erstatning – for at sikre, at reglerne får reel effekt. Markedet for forbrugerkredit er fortsat præget af høj risiko for systematiske overtrædelser, og derfor er det afgørende, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til alle myndigheder, der foretager tilsyn eller på anden måde har til opgave at sikre, at reglerne omkring ansvarlig långivning er overholdt. Det kunne for eksempel være fogedretten.

Overtræk og kassekredit

Forbrugerrådet Tænk finder det positivt, at der med implementeringen af direktivet sker skærper i reglerne vedrørende overtræk på løbende konti samt kassekreditter. Vi finder det positivt, at der kommer klare retningslinjer for håndtering af gældsproblemer i forbindelse med overtræk og kassekreditter. Det er derfor positivt, at:

- Forbrugeren straks underrettes ved væsentligt eller regelmæssigt overtræk.
- Kreditgiver forpligtes til at tilbyde rådgivningstjenester og henvise til gældsrådgivning, når et overtræk bliver varigt.
- Forbrugeren får ret til at afvikle overtræk i rater, så gælden kan håndteres uden at vokse uhensigtsmæssigt.

Vi mener dog, at det er beklageligt, at der lægges op til at udnytte undtagelsesmuligheden i artikel 2, stk. 4, så der ikke skal foretages kreditværdighedsvurdering ved indgåelse af kreditaftaler i form af overtræk. Vi mener, at der bør foretages en kreditværdighedsvurdering ved indgåelse af aftaler om konti med mulighed for overtræk. Mange forbrugere havner i alvorlige økonomiske problemer, fordi selv små overtræk, for eksempel fra flere udbydere, kan udvikle sig til permanent gæld med høje renter og gebyrer. Stærke og klare regler er nødvendige for at forhindre, at uansvarlige kreditgivere udnytter reglerne om fraværet af kreditværdighedsvurdering, så overtræk kan blive en skjult gælds fælde for økonomisk sårbare forbrugere.

Det fremgår som noget nyt, at kreditgiver - når visse forhold er til stede - skal henvise til uafhængige gældsrådgivningstjenester, der er let tilgængelige og har begrænsede omkostninger for forbrugerne, og som derved ikke pålægger forbrugeren en byrde. Forbrugerrådet Tænk støtter dette tiltag. Vi forstår i kraft af Forbrugerrådet Tænks tilbud om gratis uvildig økonomi- og gældsrådgivning vigtigheden af gældsrådgivning, samt at rådgivningen er uvildig. Forbrugerrådet Tænk modtager, ligesom de øvrige 13

medlemsorganisationer af Vidensfunktionen, midler på Finansloven til at styrke den frivillige økonomi- og gældsrådgivning. Midlerne udmøntes af Social- og Boligstyrelsen, og formålet er at understøtte uvildig og gratis økonomi- og gældsrådgivning. Målgruppen for rådgivningen er afgrænset til socialt udsatte borgere med gældsproblemer. Forbrugerrådet Tænk ser derfor en udfordring med opfyldelse af direktivet for borgere, der ikke er socialt udsatte. Forbrugerrådet Tænk anbefaler, at der udvikles et rådgivningstilbud målrettet denne målgruppe, således at der også kan tilbydes gratis frivillig og uvildig økonomi- og gældsrådgivning til borgere, der ikke er socialt udsatte.

Behov for reform af inkassobranchen (uden for dette lovforslag)

Et ansvarligt lånemarked kræver også, at de forbrugere, der alligevel havner i restance, mødes med fair og proportionelle inkassoprocesser. I Forbrugerrådet Tænk ser vi desværre et inkassomarked, hvor der ofte opkræves uforholdsmæssigt høje gebyrer, hvor der sker mangelfuld dokumentation af krav, og at gælden i mange tilfælde vokser til uoverskuelige beløb.

Dette skyldes til dels også manglende ressourcer hos de myndigheder, der har til ansvar at vurdere, om et økonomisk krav er gyldigt, eller om der er lavet fejl – for eksempel i forbindelse med kreditværdighedsvurderingen. Hertil kommer, at håndhævelsen af de eksisterende regler er for svag.

Vi anbefaler derfor en samlet reform af inkassobranchen med fokus på:

- Strammere loft over gebyrer og omkostninger.
- Skærpede krav til dokumentation, før en sag kan sendes til inkasso.
- Stærkere tilsyn og håndhævelse, så overtrædelser får reelle konsekvenser.
- Øget beskyttelse mod unødige omkostninger for sårbare forbrugere, for eksempel ved små krav.

Forbrugerrådet Tænk stiller sig gerne til rådighed for videre drøftelser med ministeriet.

Finansielle virksomheders brug af betegnelserne "rådgiver" og "rådgivning"

Forbrugerrådet Tænk ser det som et fremskridt, at rådgivning fremhæves som en selvstændig aktivitet, der skal ske i forbrugers interesse. Det er samtidig helt centralt, at betegnelsen "uafhængig rådgivning" kun kan anvendes, når rådgivningen faktisk er uafhængig af kreditgiverens egne kommercielle interesser.

Vi finder det dog meget beklageligt, at der lægges op til *ikke* at udnytte muligheden i artikel 16, stk. 4, 1. afsnit, om at forbyde brugen af betegnelserne "rådgivning" og "rådgiver" eller lignende udtryk, når rådgivningstjenesterne markedsføres og ydes til forbrugere af kreditgivere eller eventuelt kreditformidlere. En udnyttelse af artiklens mulighed vil styrke gennemsigtigheden og dermed forbrugernes position i forhold til at gennemskue, hvornår der er tale om rådgivning, og hvornår der reelt er tale om salg eller formidling. Det vil mindske risikoen for, at forbrugerne vildledes.

Undersøgelser har tidligere vist, at der opstår situationer, hvor finansielle medarbejdere befinder sig i en interessekonflikt, hvor de skal prioritere mellem forbrugers og udbyders interesser. Selvom de fleste finansielle medarbejdere siger, at de i så fald ville tage forbrugernes parti, er der også nogen, der siger, at de som ansatte i banken ser det som deres pligt at tage udbyders parti. Det faktum, at der kan være tvivl om, hvorvidt den ansatte har forbrugers interesse for øje, bør føre til, at der ikke benyttes betegnelser som "rådgiver" eller "rådgivning".

Når forbrugerne tror, de modtager rådgivning, men faktisk er udsat for et salg eller en formidling, kan det føre til, at de træffer suboptimale beslutninger i forbindelse med deres finansielle forhold.

Forbrugerrådet Tænk anbefaler derfor, at Danmark går videre end minimumskravene og udnytter muligheden for at forbyde betegnelserne "rådgiver" og "rådgivning". At en tilsvarende mulighed i Boligkreditdirektivet ikke er udnyttet, bør ikke medføre, at muligheden ikke udnyttes ved implementeringen af Forbrugercreditdirektivet.

Formidlingsprovision

Forbrugerrådet Tænk anbefaler, at Danmark udnytter direktivets mulighed i artikel 32, stk. 4, for at indføre et fuldt forbud mod formidlingsprovisioner i forbindelse med finansielle ydelser og produkter. Et sådant forbud vil styrke forbrugerbeskyttelsen og skabe en mere afbalanceret information samt en mere fair priskonkurrence på markedet for finansielle ydelser og produkter, herunder investeringer.

Formidlingsprovision medfører, at finansielle virksomheder kan have økonomiske incitamenter til at anbefale bestemte produkter eller ydelser – ikke fordi de er bedst eller billigst for kunden, men fordi de udløser den højeste provision til udbyder. Dermed risikerer forbrugerne at betale unødvendigt høje omkostninger, mens priskonkurrencen og kvaliteten svækkes.

Når provisioner styrer salget, belønnes de dyreste produkter ofte frem for de mest omkostningseffektive. Dette forvrider markedet og gør det vanskeligt for forbrugerne at gennemskue, om den vejledning, de modtager, tjener deres eller den finansielle virksomheds interesser – ikke mindst når virksomhederne har mulighed for at benytte betegnelserne "rådgiver" og "rådgivning".

Et fuldt forbud vil fjerne denne skæve incitamentsstruktur og sikre, at vejledning fra finansielle virksomheder i højere grad tager udgangspunkt i forbrugernes interesser, samtidig med at det fjerner medarbejdernes udfordringer med interessekonflikter mellem forbrugeren og virksomhedens interesser. Andre lande som Holland, Sverige og Storbritannien har allerede indført forbud mod formidlingsprovisioner, og Danmark bør følge samme vej for at sikre, at danske forbrugere får lige så fair og gennemsigtige vilkår.

Forbrugerrådet Tænk vurderer derfor, at et fuldt forbud mod formidlingsprovision vil gavne både forbrugerne og markedets funktionalitet, da det sikrer mere transparent konkurrence og reelle valgmuligheder i forbindelse med finansielle ydelser og produkter.

Førtidig indfrielse af mindre lån (under 10.000 EUR)

Forbrugerrådet Tænk mener, at muligheden i artikel 29, stk. 4, som giver medlemsstaterne mulighed for at begrænse kreditgivers mulighed for at kræve kompensation i tilfælde af førtidig tilbagebetaling, bør udnyttes.

Vi støtter indførelsen af en bagatelgrænse i forbindelse med førtidig tilbagebetaling, så kreditgiver kun kan få kompensation i det tilfælde, hvor summen af tilbagebetalingsbeløbet overstiger en given tærskel på 10.000 EUR. Det vil medføre, at forbrugere får mulighed for at indfri mindre lån førtidigt uden at blive pålagt at betale kompensation til kreditgiver. Dette vil skabe klarhed og enkelhed for forbrugerne, som ofte ikke har de økonomiske ressourcer til at overskue konsekvenserne i forbindelse med førtidig tilbagebetaling af små lån.

Det er væsentligt at sikre, at forbrugerne reelt kan benytte sig af deres ret til førtidig indfrielse, uden at der opstår uforholdsmæssige administrative eller økonomiske barrierer. Ved lån under 10.000 EUR vil tabet for kreditgiver som udgangspunkt være begrænset, mens gevinsten for forbrugeren kan være betydelig – både i privatøkonomien og i form af frihed til at refinansiere.

En bagatelgrænse vil samtidig reducere behovet for komplicerede beregninger og tvister om opgørelse af tab, hvilket bidrager til en mere enkel og gennemsigtig praksis. Risikoen for systematisk spekulation fra forbrugernes side vurderes som beskeden, og en sådan ordning vil styrke mobiliteten på kreditmarkedet. Samlet set vil en bagatelgrænse understøtte et mere forbrugerorienteret og balanceret kreditsystem, hvor beskyttelse af forbrugerne vægtes højt, uden at kreditgiverne lider urimelige tab.

Førtidig indfrielse af større lån (over 10.000 EUR)

Implementeringen indeholder bestemmelser om forbrugers ret til førtidig indfrielse. Forbrugerrådet Tænk finder det vigtigt, at disse regler sikrer reel fleksibilitet for forbrugerne, uden at der pålægges unødvendige eller uigennemsigtige kompensationer til kreditgiverne. Forbrugeren skal have en retsstilling, hvor det er muligt at indfri lån – også større lån over 10.000 EUR – på rimelige vilkår, der ikke i praksis afskærer dem fra at skifte til et mere fordelagtigt lånetilbud.

Vi anbefaler, at beregningsgrundlaget for kompensation tydeliggøres og standardiseres, således at det klart fremgår, hvilke omkostninger der kan kræves dækket. Kompensationen bør altid begrænses til kreditgiverens dokumenterede tab, og reglerne bør administreres på en måde, der forebygger misbrug, skjulte gebyrer eller uigennemsigtige opkrævninger.

Et aktivt tilsyn er nødvendigt for at sikre, at reglerne fungerer i praksis og giver forbrugerne den fleksibilitet, direktivet lægger op til. Samtidig bør der arbejdes for en enkel og ensartet anvendelse af reglerne, så forbrugerne kan gennemskue deres rettigheder og handle på et oplyst grundlag.

En klar og gennemsigtig regulering af førtidig indfrielse af større lån vil styrke konkurrencen, fremme mobiliteten på kreditmarkedet og i sidste ende føre til bedre og billigere lånemuligheder for forbrugerne.

Forbrugerrådet Tænk anbefaler

Implementeringen af Forbrugerkreditdirektivet er et vigtigt og tiltrængt skridt mod et mere ansvarligt finansielt marked. For at sikre, at reglerne får reel effekt, anbefaler Forbrugerrådet Tænk:

- Revidering af kreditværdighedsvejledningen i lyset af stramningen i direktivtekstens ordlyd samt præcisering af kravene til kreditværdighedsvurdering.
- Tilstrækkelige ressourcer til håndhævelse.
- Klare rammer for overtræk og kassekreditter samt kreditværdighedsvurdering ved oprettelse af konti med mulighed for overtræk.
- Udvikling af et rådgivningstilbud, der kan tilbyde gratis frivillig og uvildig økonomi- og gældsrådgivning til borgere, der ikke er socialt udsatte.
- En reform af inkassobranchen (uden for implementeringen af Forbrugerkreditdirektivet).
- Indførelse af forbud mod brug af begreberne "rådgiver" og "rådgivning", når der reelt er tale om salg eller formidling.
- Indførelse af forbud mod formidlingsprovisioner for at skabe en mere reel priskonkurrence.
- Indførelse af en bagatelgrænse for kompensation ved førtidig indfrielse af små lån, samt præcise regler for førtidig indfrielse af større lån.

Samtidig fremhæver vi som et særligt fremskridt, at det nu gøres ulovligt at udstede lån, når kreditværdighedsvurderingen viser et negativt resultat (§ 7 c, stk. 7). På den måde kan vi undgå, at historien om overgældsætning gentager sig, og i stedet skabe et kreditmarked, hvor forbrugerne kan træffe trygge og informerede valg.

Venlig hilsen

Uffe Rabe Krag

Politisk chef

Morten Bruun Pedersen

Cheføkonom

UTTANRÍKIS- OG VINNUMÁLARÁÐIÐ

Tórshavn, 23. september
2025
J.nr.: 25/22305

Høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love

Udenrigs- og erhvervsministeriet forstår, at *Udkast til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love* ikke bliver gældende for Færøerne, men at § 3-5 (*Ændringer i lov om forbrugslånsvirksomhed, lov om finansiell virksomhed, Lov om ejendomskreditselskaber*) ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne. Udenrigs- og erhvervsministeriet har noteret at dette er muligt.

Udenrigs- og erhvervsministeriet har ingen yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen
Jarmund Michelsen, fuldmægtig

Fra: [Ole Fjordgaard Kjær](#)
Til: [Laura Friestrup-Jensen](#); [Aske Lund Pedersen](#)
Emne: Sv: Dep. for Finanser og Skatter: SV: j. nr. 2025-09514 Vedr. forelæggelse over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) .. (Nanoq - ID nr.: 25766567)
Dato: 22. september 2025 07:20:37
Vedhæftede filer: [image001.gif](#)
[InlineImage 1.png](#)
[InlineImage 2.gif](#)
[InlineImage 1.gif](#)
[InlineImage 2.gif](#)

Kære Laura

Kære Aske

Det er fra departementet blevet besluttet, at vi kører videre med processen som hidtil ift. opdatering af Anordning af lov om kreditaftaler. Vi må derfor evt. køre en lignende proces i 2026 mhp. indarbejdelse af de sidste opdateringer i den tilsvarende danske lov.

Vi har fra departementets side ikke yderligere at bemærke til denne sag.

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga / Med venlig hilsen / Best regards

Ole Fjordgaard Kjær

Siunnersortit Pisortaat / Chefkonsulent / Chief Advisor

Inuussutissarsiornermut, Aatsitassanut, Nukissiutinut, Inatsisit
Atuutsinneqarnerannut Naligiissitaanermullu Naalakkersuisoqarfik
Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling
Ministry of Business, Mineral Resources, Energy, Justice and Gender Equality

Oq./Tel.: +45 51 64 03 75

E-mail: ofkj@nanoq.gl

Website: www.naalakkersuisut.gl

Fra: [Per Nielsen](#)
Til: [Ole Fjordgaard Kjær](#); [Aske Lund Pedersen](#)
Emne: Dep. for Finansier og Skatter: SV: j. nr. 2025-09514 Vedr. forelæggelse over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) .. (Nanoq - ID nr.: 25721333)
Dato: 4. september 2025 15:11:35
Vedhæftede filer: [InlineImage 1.png](#)

Kære Ole og Aske

Vedr. sagsnr. 2025-09514.

Departementet for Finansier og Skatter har ikke bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Best regards

Per RP. Nielsen

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND

Aningaasaqarnermut Naalakkersuisoqarfik
Finansdepartementet
Ministry of Finance

P.O. Box 1037 . 3900 Nuuk
Oq./Tel.: +299 34 64 08

PNIL@nanoq.gl

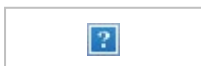
OED@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

Fra: [Tobias Peter Jessen](#)
Til: [Aske Lund Pedersen](#)
Emne: VS: Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) - j. nr. 2023-10309
Dato: 14. august 2025 12:55:34
Vedhæftede filer: [image001.png](#)
[image002.jpg](#)
[image003.gif](#)

Med venlig hilsen

Tobias Peter Jessen
Specialkonsulent

Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Tlf. direkte: +45 24 49 36 53
Tlf.: 7226 8400
www.justitsministeriet.dk

Fra: Hanne Aaskov Paroli <hapa@kl.dk>

Sendt: 14. august 2025 10:32

Til: Tobias Peter Jessen <topj@jm.dk>; fFormueretskontoret (951s06)
<Formueretskontoret@jm.dk>

Emne: Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) - j. nr. 2023-10309

Til Justitsministeriet

KL har ingen bemærkninger til ”Høring over forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv) - j. nr. 2023-10309”.

Med venlig hilsen

Hanne Aaskov Paroli

Chefsekretær
Jura & EU

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3495
E HAPA@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

Klik på banner for at læse mere og tilmelde dig.

Vestre Landsret Præsidenten

Justitsministeriet
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

22. august 2025

J.nr.: 25/21934-2

Sendt pr. mail til topj@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Sagsbehandler: Dorte Stilling

Justitsministeriet har ved brev af 13. august 2025 (sagsnr. 2025-08316) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugs-lånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Østre Landsret

Præsidenten

Justitsministeriet
Att.: Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 18. august 2025

Sagsbeh.: Rikke Larsen

J.nr.: 25/21932

Sendt til topj@jm.dk og formueretskontoret@jm.dk

Justitsministeriet har ved brev af 13. august 2025 (sagsnr. 2025-08316) anmodet om eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af det reviderede forbrugerkreditdirektiv).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer